

Вулиці Кропивницької міської територіальної громади, перейменовані у 2022 - 2024 роках

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
А							
1	провулок	Абаканський	Завадівка, малий, околиця міста	Абакан - місто в росії	провулок Фастівський	Фастів — місто в Київській області. Важливий залізничний вузол та промисловий центр. Під час Коліївщини народні ватажки М. Швачка та А.Журба на чолі великого гайдамацького загону в 1768 році захопили Фастів і зробили його своєю резиденцією.	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693
2	вулиця	Акмолінська	Кущівка, велика, між вулицями Андрія Норова і Ірпінською	Акмолінськ – місто в Казахстані, нині – Нур-Султан (столиця Казахстану)	вулиця Князів Острозьких	Князі Острозькі — одна з найвідоміших українських князівських родин, представники якої відіграли видатну роль в історії України, Литви і Польщі. Родина Острозьких зробила вагомий внесок у збереження та розвиток української культури та захисту її території від нападу завойовників. У 1514 році князь Костянтин Острозький на чолі литовсько-руського війська розгромив військо Московського князівства в битві на річці Орша. Син Василь Острозький у 70-х роках XVI століття заснував Острозьку академію, яка діє до нашого часу та Острозьку друкарню. На честь князя Костянтина Острозького названо 30 бригаду ЗСУ.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
3	вулиця	Алтайська	Кущівка, середня	Республіка Алтай — суб'єкт російської федерації.	вулиця Бородянська	Бородянка – селище в Бучанському районі Київської області. Під час операції по обороні Києва в лютому - березні 2022 року в районі Бородянки відбувалися запеклі бої. При цьому росіяни значно пошкодили цивільну інфраструктуру міста.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
4	провулок	Алтайський	Кущівка, середній	Республіка Алтай — суб'єкт російської федерації.	провулок Бородянський	Бородянка – селище в Бучанському районі Київської області. Під час операції по обороні Києва в лютому - березні 2022 року в районі Бородянки відбувалися запеклі бої. При цьому росіяни значно пошкодили цивільну інфраструктуру міста.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
5	вулиця	Амурська	Катранівка, середня	Амур - річка на кордоні рф та КНР	вулиця Героїв Крут	Бій під Крутами — бій, що відбувся 29січня 1918 року біля залізничної станції Крути, за 130 кілометрів на північний схід від Києва, 18 км на схід від Ніжина. Трагічна загибель студентського куреня під Крутами стала символом патріотизму і жертвності в боротьбі за незалежну Україну.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
6	провулок	Архангельський	Лівобережна Лелеківка, малий, біля кладовища	Архангельськ – місто в росії.	провулок Степана Чарнецького	Чарнецький Степан Миколайович (1881, Шманьківці, Тернопільська область - 1944, Львів) український поет, перекладач, журналіст, фейлетоніст, театральньо-музичний критик, актор, режисер, громадський діяч. Член Спілки письменників України (1939). Автор відомої пісні-гімну «Ой у лузі червона калина», яка стала символом незламності українців.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
Б							
7	вулиця	Баженова	Катранівка, велика	Баженов Василь Іванович (1737 – 1799,) російський архітектор, педагог доби класицизму в російській імперії	вулиця Павла Скоропадського	Скоропадський Павло Петрович (1873, Вісбаден, Німецька імперія — 26 квітня 1945, Меттен, Баварія, Третій Рейх) — гетьман України, український державний, політичний і громадський діяч, військовик. Походив із козацько-старшинського роду Скоропадських. Гетьман Української Держави (29 квітня — 14 грудня 1918). Один з лідерів та ідеологів монархічного гетьманського руху. За його правління в Україні відбулась політика українізації, запровадження валюти «гривня», відкриття близько сотні українських гімназій, запровадження української мови у шкільну програму, при ньому було відкрито низку українських державних університетів. Відбулась стабілізація в країні, покращення економіки та покращення міжнародних відносин України з іншими країнами.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
8	вулиця	Байкальська	Кущівка, велика	озеро в росії, Східний Сибір	вулиця Ірпінська	м. Ірпінь Київської області – місто-герой України	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
9	вулиця	<u>об'єднати</u> Бехтерева	сел. Нове, середній	Володимир Михайлович Бехтерев (1857, село Соралі, Слабузький повіт, Вятська губернія, російська імперія - 1927, москва), російський невролог, психіатр, психолог, морфолог і фізіолог нервової системи, доктор медицини (1881 рік), професор (1885), Заслужений діяч науки РРФСР (1927).	вулиця Валентини Радзимовської	Радзимовська Валентина Василівна (1886 – 1953) - українська дослідниця біології та медицини, лікарка, засновниця української школи фізіологів та біохіміків, громадсько-політична діячка, професорка Київського інституту народної освіти, Мелітопольського педагогічного інституту, Університету УНРРА та Українського технічно-господарського інституту в Мюнхені. Навчалася на природничих жіночих курсах у Петербурзі, закінчила медичне відділення Київських вищих жіночих курсів.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
10	провулок	Бехтерева					

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				Дійсний член Наукового товариства імені Шевченка		Працювала в Київському медичному інституті. Захистила докторську дисертацію з фізіології та біохімії. Керувала відділом у Туберкульозному інституті та очолювала Науково-дослідну кафедру педології. Досліджувала проблеми біохімії ізольованих клітин, кислотного-лужного балансу за туберкульозу та інших патологій, дитячу фізіологію. За участь у Спільці визволення України у 1930-х роках учену репресували, проте це не зупинило жінку. Валентина Радзимовська стала авторкою понад 60 праць із біохімії, патофізіології, педіатрії, психоневрології, фізіології та фтизіатрії. Згодом, була звільнена. За німецької окупації 1941—1944 років працювала в навчальних і медичних установах Києва та Львова. Також учена детально вивчала туберкульоз та його лікування у дітей. Пізніше Валентина Радзимовська переїхала до Німеччини, де стала професоркою і керівницею кафедри фізіології Інтернаціонального Університету в Мюнхені. Потім науковиця опинилася у США і продовжила свою наукову діяльність	
11	вулиця	Бєлгородська	Катранівка, велика	Бєлгород - місто в росії	вулиця Василя Харцієва	Василь Іванович Харцієв (1865 — 1937) - педагог, мовознавець і теоретик літератури. Працював у різних навчальних закладах Харкова, Катеринослава та Єлисаветграда, поєднуючи педагогічну діяльність з активною громадською та просвітницькою роботою. Плідною була його робота і в царині науки. Його здобутком став ряд серйозних наукових праць з мовознавства, теорії літератури та методики викладання мов. У 1908 році В.І.Харцієв переїхав до Єлисаветграда, де очолив Єлисаветградську комерційну школу. Працюючи в закладі, Василь Харцієв перетворив його не лише на один із провідних навчальних закладів, а й зробив осередком культурного життя у місті. У 1918 році був призначений інспектором Єлисаветградського відділу народної освіти, ініціював відкриття у місті вчительських курсів, які згодом стали вчительським технікумом. Навчальний заклад успішно зайняв провідне місце у підготовці вчителів для нашого краю. Пройшовши складний і славетний шлях, дітище Василя Харцієва виросло до рівня Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка, а сам Василь Іванович став першим професором в історії вишу.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
12	вулиця	Бєляєва	велика	Бєляєв Павло Іванович (1925, Вологодська обл. —1970, москва) — радянський космонавт першого набору Військово-повітряних сил.	вулиця Віктора Френчка	Віктор Васильович Френчко (6 серпня 1949, село Підзамочок Бучацького району Тернопільської області — 13 вересня 2019, м. Кропивницький) — український скульптор, член Національної Спільки художників України. З 1973 року жив і працював в Кіровограді (тепер Кропивницький), де створив велику кількість робіт у різних жанрах, скульптурних композицій, бюстів, пам'ятників, пам'ятних знаків, меморіальних дощок. Похований на Почесній алеї Лелеківського кладовища у Кропивницькому.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
13	провулок	Бородинський	Правобережна Лелеківка, середній, над річкою	Бородіно - село в росії (московська область), Бородінська битва 1812 рік	провулок Буковинський	Буковина — історико-географічний регіон, розташований на українсько-румунському етнографічному пограниччі, між середньою течією Дністра та головним Карпатським хребтом у долинах верхньої течії Пруту та Сірету.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
14	вулиця	Брянська	Ст. Балашівка, мала, недалеко від залізничної дороги	Брянськ – місто в росії.	вулиця Короля Данила	Данило Галицький - король Русі, Князь галицький, володимирський, Великий князь Київський. Представник роду Романовичів, гілки Володимирських Мономаховичів із династії Рюриковичів. Син Великого князя Київського Романа Мстиславича та доньки візантійського імператора Ісаака II Ангела Анни. Після смерті батька відновив і розбудував Королівство Руське. Стриав розвитку міст: збудував Холм, Львів, Кременець, Данилів, Стіжок, відновив Дорогичин. Час його правління — доба найбільшого економічно-	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
						культурного піднесення та політичного посилення Королівства Русі. Вважається національним героєм України. З 2003 року існує державна нагорода України — Орден Данила Галицького.	
В							
15	вулиця	Василя Жуковського	Катранівка, велика	Василь Андрійович Жуковський (1783, село Мішенське, Бельовський повіт, Тульська губернія — 1852, Баден, Німецький союз) — російський поет, один із основоположників романтизму в російській поезії, літературний критик, педагог. У 1817—1841 роках учитель російської мови великої княгині, а відтак імператриці Олександри Федорівни та наставник цесаревича Олександра Миколайовича. Таємний радник (1841). Автор державного гімну Російської імперії «Боже, Царя храни!», літературний наставник О.Пушкіна.	вулиця Олександра Кониського	Кониський Олександр Якович (1836, с.Переходівка (нині Ніжинський район — 1900, Київ) — український перекладач, письменник, видавець, лексикограф, педагог, громадський діяч ліберального напрямку. Літературні псевдоніми О. Верниволя, Ф. Горовенко, В. Буркун, Перебендя, О. Хуторянин та інші (всього близько 150). Професійний адвокат, педагог, журналіст. Автор слів пісні «Молитва за Україну», перекладу «Щоденника» Т. Шевченка.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
16	вулиця	Васнецова	В.Балка, мала, в районі вул. Полтавської	Васнецов Віктор Михайлович (1848, Кіровська область —1926, Москва,) — російський художник, майстер історичного та фольклорного живопису. Російський патріот-великодержавник. Після 1905 року співчував Союзу російського народу (російська ультраправа і монархічна політична організація, відома також, як партія чорносотенців), брав участь в оформленні його видань.	вулиця Марії Примаченко	Примаченко Марія Оксентіївна, (1908, с. Болотня, Київська область — 1997, там само) — українська народна художниця в жанрі «наївного мистецтва», лауреат Національної премії України ім. Т. Г.Шевченка, народна художниця України.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
17	провулок	Васнецова	В.Балка, дуже малий	Васнецов Віктор Михайлович (1848, Кіровська область —1926, Москва,) — російський художник, майстер історичного та фольклорного живопису. Російський патріот-великодержавник. Після 1905 року співчував Союзу російського народу (російська ультраправа і монархічна політична організація, відома також, як партія чорносотенців), брав участь в оформленні його видань	провулок Марії Примаченко	Примаченко Марія Оксентіївна, (1908, с. Болотня, Київська область — 1997, там само) — українська народна художниця в жанрі «наївного мистецтва», лауреат Національної премії України ім. Т. Г.Шевченка, народна художниця України.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
18	провулок	Ватутіна	Пермський, великий	Ватутін Микола Федорович (1901, Воронізка обл. – 1944, Київ) - радянський воєначальник, генерал армії, Герой Радянського Союзу. Один з 4-х командувачів фронтами, загиблих у роки Другої світової війни. Член Ревізійної Комісії КП України в 1940—1944 р. Член РКП—ВКП. Брав участь у встановленні радянської влади в Україні. Навчався у Полтавській піхотній школі, в складі	вулиця Гурбенська	Бій під Гурбами — найбільший в історії бій між військами НКВС СРСР і силами УПА, що відбувся з 21 по 25 квітня 1944 року біля урочища Гурби на півдні Здолбунівського району й охопив частину сучасних Дубенського та Острозького районів Рівненщини і Кременецького та Шумського районів Тернопільщини. Бій закінчився тактичною перемогою радянських військ, але силам УПА вдалося вийти з оточення. Після бою нквсники спалили навколишні села Гурби та Антонівці, а жителів вивезли. Кількість загиблих військових і цивільних осіб точно не встановлена. На думку деяких істориків, головною причиною, яка призвела до бойових дій під Гурбами, став замах воєнк УПА на командувача 1-м	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				якої брав участь у бойових діях проти повстанської армії Н.Махна в районі міст Луганськ і Старобільськ		Українським фронтом Миколу Ватутіна. Василь Кук у своєму інтерв'ю О.Гогуну зазначив, що УПА втратила не більше 100 людей, а вбили повстанці 900 радянських солдатів і ще стільки ж поранили. НКВС захопило до полону близько 100 вояків УПА, здебільшого простих селян, які допомагали повстанцям у цьому бою. Після страшних катувань усіх полонених стратили. Командування УПА на боїсному прикладі цього бою змінило тактику ведення війни. Групам УПА-Захід та УПА-Північ було наказано розподілити свої сили на групи по 2-3 сотні та відступити до Карпат або густіших лісів. Після битви під Гурбами Західну Україну захлинула хвиля арештів та розстрілів.	
19	проїзд	Ватутіна	Пермський, малий	Ватутін Микола Федорович (1901, Воронізька обл. – 1944, Київ) - радянський воєначальник, генерал армії, Герой Радянського Союзу. Один з 4-х командувачів фронтами, загиблих у роки Другої світової війни. Член Ревізійної Комісії КП України в 1940—1944 р. Член РКП—ВКП. Брав участь у встановленні радянської влади в Україні. Навчався у Полтавській піхотній школі, в складі якої брав участь у бойових діях проти повстанської армії Н.Махна в районі міст Луганськ і Старобільськ	провулок Гурбенький	Бій під Гурбами — найбільший в історії бій між військами НКВС СРСР і силами УПА, що відбувся з 21 по 25 квітня 1944 року біля урочища Гурби на півдні Здолбунівського району й охопив частину сучасних Дубенського та Острозького районів Рівненщини і Кременецького та Шумського районів Тернопільщини. Бій закінчився тактичною перемогою радянських військ, але силам УПА вдалось вийти з оточення. Після бою нквсники спалили навколишні села Гурби та Антонівці, а жителів вивезли. Кількість загиблих військових і цивільних осіб точно не встановлена. На думку деяких істориків, головною причиною, яка призвела до бойових дій під Гурбами, став замах вояків УПА на командувача 1-м Українським фронтом Миколу Ватутіна. Василь Кук у своєму інтерв'ю О.Гогуну зазначив, що УПА втратила не більше 100 людей, а вбили повстанці 900 радянських солдатів і ще стільки ж поранили. НКВС захопило до полону близько 100 вояків УПА, здебільшого простих селян, які допомагали повстанцям у цьому бою. Після страшних катувань усіх полонених стратили. Командування УПА на боїсному прикладі цього бою змінило тактику ведення війни. Групам УПА-Захід та УПА-Північ було наказано розподілити свої сили на групи по 2-3 сотні та відступити до Карпат або густіших лісів. Після битви під Гурбами Західну Україну захлинула хвиля арештів та розстрілів.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
20	тупик	Ватутіна	Пермський, малий	Ватутін Микола Федорович (1901, Воронізька обл. – 1944, Київ) - радянський воєначальник, генерал армії, Герой Радянського Союзу. Один з 4-х командувачів фронтами, загиблих у роки Другої світової війни. Член Ревізійної Комісії КП України в 1940—1944 р. Член РКП—ВКП. Брав участь у встановленні радянської влади в Україні. Навчався у Полтавській піхотній школі, в складі якої брав участь у бойових діях проти повстанської армії Н.Махна в районі міст Луганськ і Старобільськ.	тупик Санаторний	Поруч розташований провулок Санаторний	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
21	вулиця	Велика Пермська	Пермський, велика	Названа на честь Пермського карабінерного полку, який приймав участь в добудові фортеці і був розквартирований у цій місцевості. Пермь - місто в рф.	проспект Європейський	На честь стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі, що закріплено у Конституції України.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
22	вулиця	Верещагіна	с.Гірниче, середня	Верещагін Василь Васильович (1842, Череповець, Новгородська губернія, російська імперія — 1904, біля Порт-	вулиця Ніла Хасевича	Хасевич Ніл Антонович (1905, Дюксин, Рівненський повіт, Волинська губернія, нині, Рівненська область —1952, Сухівці, Рівненська область) — український художник, графік,	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				Артура) — російський художник-баталіст.		активний громадський і політичний діяч, член ОУН і УГВР. Лицар Срібного Хреста Заслуги та медалі «За боротьбу в особливо важких умовах»	
23	вулиця	Виставочна	Н.Балашівка, велика, промзона	росіїзм	вулиця Петра Григоренка	Григоренко Петро Григорович (16 жовтня 1907, Борисівка, Бердянський повіт, Таврійська губернія, — 21 лютого 1987, Нью-Йорк, США) — генерал-майор, українець, правозахисник, дисидент. Член засновник Московської та Української гелсінської спілки. Виступав на захист кримських татар та інших депортованих народів. У 1964 році за легальну правозахисну діяльність розжалуваний у рядові і позбавлений усіх державних відзнак. Перебував у радянських тюрмах, таборах. З 1977 року проживав у США. Помер у Нью-Йорку, похований на українському цвинтарі у Саут-Баунд-Бруці в штаті Нью-Джерсі.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
24	провулок	Виставочний	Н.Балашівка, малий	росіїзм	провулок Виставковий		Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
25	вулиця	Водоп'янова	Кушівка, велика	Водоп'янов Михайло Васильович (1899-1980) - радянський льотчик, учасник порятунку екіпажу пароплава «Челюскін», учасник арктичних і високоширотних експедицій, генерал-майор авіації, член ЦВК СРСР, Герой Радянського Союзу. До міста стосунку не мав.	вулиця Чернобаївська	Чернобаївка — легендарне село в Херсонській області, де українські війська неодноразово знищували російських окупантів.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
26	вулиця	Волгоградська	Лівобережна Лелеківка, велика	Волгоград - місто в росії.	вулиця Василя Бикова	Биков Василь Володимирович (1924-2003) - білоруський письменник, автор романів, повістей та оповідань, переважно про Другу світову війну. Літературні досягнення Бикова лежать у його правдивих описах долі та переживань людей в обставинах війни. Повісті автора не відповідали офіційній героїзованій версії війни, що призвело до звинувачень письменника в «брехливому гуманізмі» від деяких червоноармійських генералів. У 1980 році його нагороджено почесним званням Народного письменника Білорусі. За межами його рідного краю Василь Биков — найвідоміший білоруський автор. З приходом до влади в Білорусі Лукашенка влада стала переслідувати Бикова, який виступив із різкою критикою режиму, що встановився в країні. Його твори перестали видавати, їх шельмували в засобах інформації. 1998 року Василь Биков був змушений виїхати з Мінська до Фінляндії, а в 2000 переїхав до Німеччини. В еміграції написав декілька воєнних оповідань та притч, повість «Вовча яма», присвячену наслідкам чорнобильської катастрофи. Помер Биков 22 червня 2003 року в Білорусі, куди він повернувся лише за місяць до смерті. Доля міцно пов'язала Василя Бикова з Україною. Під час Другої світової війни командир взводу стрілецького полку лейтенант Василь Биков приймав участь в кровопролитних січневих боях 1944 року під Кіровоградом, де був знищений майже весь його полк. Був тяжко поранений. Рідним повідомили, що він загинув смертю хоробрих. У 1980-х Василь Володимирович приїздив на Кіровоградщину. На братській могилі біля Великої Северинки було викарбувано «Василь Биков». Про воєнну зиму під Кіровоградом, про свій батальйон, оточений німцями в холодному полі біля Северинки, він написав у повісті «Мертвим не болить». В українському перекладі повість з'явилася в 1990 році. У багатьох своїх творах письменник описував епізоди звільнення Кіровоградщини.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
27	вулиця	Волкова	Південно-західний мікрорайон, велика	Волков Владислав Миколайович (1935—1971) — радянський космонавт, двічі Герой Радянського Союзу, який у 1971 році загинув на космічному кораблі «Союз-11» разом з космонавтами Віктором Пацаєвим та Георгієм Добровольським. До міста стосунку не мав.	вулиця Героїв-рятувальників	Увічнення героїчних вчинків рятувальників ДСНС.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
28	вулиця	Вологодська	Н.Балашівка, середня, між вулицями Київською та Руслана Слободянюка	Вологда - місто в росії.	вулиця Василя Вишиваного	Вільгельм Франц фон Габсбург-Лотрінген (Василь Вишиваний) (10 лютого 1895, м. Пула, Хорватія—18 серпня 1948, м. Київ) — український військовий діяч, політик, дипломат, поет, австрійський ерцгерцог, полковник Легіону Українських Січових Стрільців. Вільгельма Габсбурга знали в Україні як Василя Вишиваного, під ім'ям, яке йому дали українські вояки під час Першої світової війни. Василь прославився своїми військовими та дипломатичними здібностями, поезією і любов'ю до України. Вільгельм добився від імператора Карла I командування над УСС, куренем який був уже на Сході. Так виникла "Група ерцгерцог Вільгельм". На початку квітня 1918 р. він фактично став командувати УСС-ами. Під його командуванням УСС-ам вдалося розгорнути широкі воєнні дії, взяття Херсон, Нікополь, Катеринослав, а у Єлисаветграді він намагався утворити другий полк УСС.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
29	вулиця	Володі Дубініна	Завадівка, середня, в центрі мікрорайону	Дубінін Володимир (1927-1942) - радянський піонер, учасник німецько-радянської війни (вів підпільну діяльність, врятував партизанський загін від німецько-фашистської атаки, похований у братській могилі м. Керч).	вулиця Володимира Караташа	Караташ Володимир Михайлович (2 березня 1926, село Роздол, Голованівський район, Кіровоградська область — 6 листопада 2017) — український письменник, вояк УПА, політичний в'язень, учасник Кенігського повстання 1954 року.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
30	вулиця	Воронезька	Кущівка, велика	Воронеж - місто в росії.	вулиця Андрія Норова	Норов Андрій Олексійович (1977-2022) – офіцер ЗСУ, капітан, учасник російсько-української війни, Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка»(посмертно). Народився у Кіровограді. У 2002 році переїхав на проживання до м. Києва. Був активним учасником Помаранчевої Революції, Євромайдану, Революції гідності. В 2016 році відбув добровольцем до зони проведення АТО. На початку російського вторгнення в Україну 2022 року спланував та організував оборону Київської ГЕС. 13 березня під час евакуації потрапив під ворожий обстріл в результаті якого дістав поранення, несумісні з життям. Похований на Рівнянському кладовищі у Кропивницькому. Вулиця названа на честь Андрія Норова виходить до школи в якій він навчався.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
31	вулиця	Воронцовська	В.Балка, велика	Воронцов Михайло Семенович (1782, Санкт-Петербург, — 1856, Одеса) — з 1823 — новоросійський генерал-губернатор та повноважний намісник Бессарабії (1823—1844), граф, генерал-фельдмаршал, генерал-ад'ютант; почесний член Петербурзької академії наук (1826); з 1845 року світліший князь, в 1844—1854 — намісник на Кавказі, де приймав участь у підкоренні народів Кавказу.	вулиця Байгородська	«Байгород» (1927) — неоромантична повість Юрія Яновського, де під назвою Байгород було введено Єлисавет, а її сюжет відображає бурхливі події лютого 1918 р., коли об'єднана громада міста виступила проти анархістських загонів Марусі Никифорової. Найяскравіший образ Кропивницького в українській літературі. За життя автора повість вважалася неблагонадійною через нешаблонний показ подій боротьби за владу в місті. Прецеденти найменування об'єктів міської географії на честь літературних прототипів міст унікальні.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
32	провулок	Воронцовський	В.Балка, малий, паралельно вулиці Воронцовській, ближче до Катранівки	Воронцов Михайло Семенович (1782, Санкт-Петербург, — 1856, Одеса) — з 1823 — новоросійський генерал-губернатор та повноважний намісник Бессарабії (1823—1844), граф, генерал-фельдмаршал, генерал-ад'ютант; почесний член Петербурзької академії наук (1826); з 1845 року світліший князь, в 1844—1854 — намісник на Кавказі, де приймав участь у підкоренні народів Кавказу.	провулок Байгородський	«Байгород» (1927) — неоромантична повість Юрія Яновського, де під назвою Байгород було введено Єлисавет, а її сюжет відображає бурхливі події лютого 1918 р., коли об'єднана громада міста виступила проти анархістських загонів Марусі Никифорової. Найяскравіший образ Кропивницького в українській літературі. За життя автора повість вважалася неблагонадійною через нешаблонний показ подій боротьби за владу в місті. Прецеденти найменування об'єктів міської географії на честь літературних прототипів міст унікальні.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
33	проїзд	Воронцовський	В.Балка, малий, паралельно вул.Байгородській, ближче до Катранівки	Воронцов Михайло Семенович (1782, Санкт-Петербург, — 1856, Одеса) — з 1823 — новоросійський генерал-губернатор та повноважний намісник Бессарабії (1823—1844), граф, генерал-фельдмаршал, генерал-ад'ютант; почесний член Петербурзької академії наук (1826); з 1845 року світліший князь, в 1844—1854 — намісник на Кавказі, де приймав участь у підкоренні народів Кавказу.	проїзд Байгородський	«Байгород» (1927) — неоромантична повість Юрія Яновського, де під назвою Байгород було введено Єлисавет, а її сюжет відображає бурхливі події лютого 1918 р., коли об'єднана громада міста виступила проти анархістських загонів Марусі Никифорової. Найяскравіший образ Кропивницького в українській літературі. За життя автора повість вважалася неблагонадійною через нешаблонний показ подій боротьби за владу в місті. Прецеденти найменування об'єктів міської географії на честь літературних прототипів міст унікальні.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
34	тупик	Воронцовський	В.Балка, малий	Воронцов Михайло Семенович (1782, Санкт-Петербург, — 1856, Одеса) — з 1823 — новоросійський генерал-губернатор та повноважний намісник Бессарабії (1823—1844), граф, генерал-фельдмаршал, генерал-ад'ютант; почесний член Петербурзької академії наук (1826); з 1845 року світліший князь, в 1844—1854 — намісник на Кавказі, де приймав участь у підкоренні народів Кавказу.	тупик Байгородський	«Байгород» (1927) — неоромантична повість Юрія Яновського, де під назвою Байгород було введено Єлисавет, а її сюжет відображає бурхливі події лютого 1918 р., коли об'єднана громада міста виступила проти анархістських загонів Марусі Никифорової. Найяскравіший образ Кропивницького в українській літературі. За життя автора повість вважалася неблагонадійною через нешаблонний показ подій боротьби за владу в місті. Прецеденти найменування об'єктів міської географії на честь літературних прототипів міст унікальні.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
35	вулиця	8-го Березня	Некрасівка, середня	8-е Березня – Міжнародний жіночий день. Ідея Міжнародного жіночого дня запропонована Кларою Цеткін (Соціал-демократична партія Німеччини) на великій жіночій зустрічі, організованій Соціалістичним Інтернаціоналом у Копенгагені 26 і 27 серпня 1910 року. Святкування набуло поширення в основному в СРСР та соціалістичних країнах.	вулиця Наталії Кобринської	Кобринська Наталія Іванівна (08.06.1855 – 22.01.1920, Болехів, Івано-Франківська область), відома українська письменниця, організаторка жіночого руху в Україні. Н. Кобринська стояла біля витоків українського фемінізму. 1884 року в Станіславові Кобринська зініціювала заснування першої жіночої організації – «Товариство руських жінок». Разом з Оленою Пчілкою Н.Кобринська у червні 1887 року підготували й видали альманах «Перший вінок» - антологію жіночої творчості, що була зібрана, упорядкована й видана жінками. «Перший вінок» заклав основи розвитку жіночих часописів, які редагували і видавали членкині подібних гуртів. На сторінках альманаху Кобринська опублікувала програмні для фемінізму статті: «Про рух жіночий в новіших часах», «Руське жіноцтво в Галичині в наших часах», «Замужня жінка середньої верстви», «Про первісну ціль Товариства руських жінок в Станіславові». Н.Кобринська вела активну громадську діяльність, організувала збір підписів за право жінок навчатися в університетах та гімназіях. До Галицького сейму внесло ряд вимог і пропозицій щодо захисту прав селян. У 1893-1896 роках Н.Кобринська займається видавничою справою. Її видавництво «Жіноча справа» випускає у світ три книги альманаху «Наша доля».	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
Г							
36	вулиця	Гагаріна	Центр, велика	Юрій Олексійович Гагарін (1934, Клушино Гжатського (нині Гагарінського) району Смоленської області – 1968, с. Новоселове Кіржачського району Володимирської області) — льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського Союзу. В 1961 році став першою людиною яка побувала в космосі. Його образ експлуатувався в СРСР і експлуатується в Росії для підтвердження зверхності в космічній сфері. Не мав стосунку до міста та України. При цьому один з найпоширеніших топонімів в Україні.	вулиця Степана Бандери	Степан Андрійович Бандера (01 січня 1909, с. Старий Угринів, нині Калуського району, Івано-Франківська область, Україна — 15 жовтня 1959, Мюнхен, Баварія, ФРН) — український політичний діяч, один із головних ідеологів і теоретиків українського націоналістичного руху XX століття. Голова Проводу Організації українських націоналістів (ОУН-Б). Як провідник ОУН-Б брав участь у боротьбі проти польських, радянських та німецьких окупантів. Боровся за незалежність України. Загинув від руки агента КДБ. У наш час його ім'я стало загальним. Вороги та окупанти називають українців бандерівцями. А в Україні його ім'я стало синонімом патріота та борця за незалежність України. Як активний діяч УВО та ОУН має законодавчо визначений статус Борця за незалежність України у XX сторіччі.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.07.2024 № 2064
37	провулок	Гастелло	Кущівка, малий, поблизу соснового масиву між Кущівкою та Завадівкою	Гастелло Микола Францович (1907, Москва —1941, с. Мацки) — радянський льотчик часів Другої світової війни, який став легендою в радянській пропаганді після того як спрямував свій підбитий літак-бомбардувальник у механізовану колону німців. Брав участь у радянсько-фінській війні (1939—1940) і в операціях з приєднання Бессарабії і Північної Буковини 1940 року. До міста стосунку не мав.	провулок Мирослава Скорика	Скорик Мирослав Михайлович (13 липня 1938, Львів — 01 червня 2020, Київ) — видатний композитор і музикознавець, Герой України, народний артист України, лауреат премії ім. Т. Г. Шевченка, кандидат мистецтвознавства, співголова Спілки композиторів України (2006—2010), художній керівник Київської опери (2011—2016), Національна легенда України. Внучатий небіж Соломії Крушельницької.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
38	вулиця	Генерала Жадова	Південно-західний р-н, велика	Олексій Семенович Жадов (до 25 листопада 1942 — Жидов) (1901, с. Никольське, Орловська область — 1977, Москва) — радянський військовий діяч, генерал армії (1955), Герой Радянського Союзу (1945). З 1946 заступник Головнокомандувача Сухопутних військ, потім начальник військової академії імені Фрунзе. Головнокомандувач Центральної групи військ (Австрія, Угорщина) 1955 р. Заступник та перший заступник головнокомандувача Сухопутних військ. Перший заступник головного інспектора міністерства оборони СРСР. З 1969 у групі генеральних інспекторів МО СРСР. З 1919 року в робітничо-селянській червоній армії. Воював в Україні, Білорусі та Середній Азії проти представників національно-визвольних рухів. Депутат Верховної ради СРСР 2-го скликання та Верховної ради РРФСР 6-7 скликань. Почесний громадянин міста (1969).	вулиця Державності	На честь понад тисячолітньої історії українського державотворення, а також для протидії російській дезінформації та історичним фейкам про буцімто «штучну державу», створену більшовиками тощо. День Української Державності — державне свято, що відзначається щороку в Україні 15 липня, у День хрещення Київської Русі — України. Запроваджено Указом Президента України № 423/2021 від 24 серпня 2021 року.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.07.2024 № 2064

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
39	вулиця	Генерала Родимцева	Катранівка, велика	Родимцев Олександр Ілліч (1905, с. Шарлик, Оренбурзька губернія – 1977, Москва) — радянський воєначальник, генерал-полковник (1961), двічі Герой Радянського Союзу (1937, 1945). Почесний громадянин міста (1973). Майор Родимцев добровольцем брав активну участь у громадянській війні в Іспанії, бився під Гвадалахарою, Брунете, Теруелем та на р. Харама. Звання Героя Радянського Союзу майорові О.І.Родимцеву присвоєно 22 жовтня 1937 року за зразкове виконання особливого завдання в Іспанії. Брав участь у вторгненні СРСР до Польщі (1939). У 1940 брав активну участь в агресії СРСР до Фінляндії. З березня 1966 року — в групі генеральних інспекторів МО СРСР. Обирався депутатом Верховної Ради РРФСР другого скликання і депутатом Верховної Ради СРСР третього скликання.	вулиця Героїв Маріуполя	На вшанування Героїв-захисників Маріуполя	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
40	вулиця	Генерала Шумілова	Пермський, велика	Шумилов Михайло Степанович (1895, с. Верхня Теча Курганської області — 1975, Москва) — радянський військовий діяч, генерал-полковник. Герой Радянського Союзу (1943). Депутат Верховної Ради СРСР 3-го і 4-го скликань (1950—1958). Депутат Верховної Ради УРСР 2-го скликання. У Червоній гвардії з 1917 року. Воював проти військ Махна в Україні. Приймав участь у громадянській війні в Іспанії. Брав участь у захопленні Західної Білорусі та радянсько-фінської війни.	вулиця Архітектора Лишневського	Лишневський Олександр Львович (1868 — 1942) — архітектор, відомий зведенням будівель у стилі модерн та неокласицизм. За його проєктами у нашому місті були збудовані ремісничо-грамотне училище, реальне училище, міська Велика хоральна синагога, гімназія, відділення банку, ряд особняків, в тому числі будинок Барського (зараз тут міститься краєзнавчий музей) і церква. На цій вулиці знаходиться приміщення 7-ї школи, збудованої за проєктом Лишневського, як народне училище.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
41	вулиця	Герцена	Кушівка, велика	Герцен Олександр Іванович (псевдонім — Іскандер; 1812, Москва—1870, Париж, Франція) — російський письменник, публіцист, літературний критик, філософ, революціонер-демократ. Не мав стосунку до міста.	вулиця Дмитра Чижевського	Чижевський Дмитро Іванович (23 березня (4 квітня) 1894, Олександрія, нині Кіровоградської області — 18 квітня 1977, Гайдельберг, ФРН) — український науковець-енциклопедист; культуролог-славіст, філософ, літературознавець, релігієзнавець, лінгвіст, дослідник української і слов'янської літератур, історії культури, філософії, релігійної думки й слов'янської духовності.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
42	провулок	Герцена	Кушівка, малий	Герцен Олександр Іванович (псевдонім — Іскандер; 1812, Москва—1870, Париж, Франція) — російський письменник, публіцист, літературний критик, філософ, революціонер-демократ. Не мав стосунку до міста.	провулок Дмитра Чижевського	Чижевський Дмитро Іванович (23 березня (4 квітня) 1894, Олександрія, нині Кіровоградської області — 18 квітня 1977, Гайдельберг, ФРН) — український науковець-енциклопедист; культуролог-славіст, філософ, літературознавець, релігієзнавець, лінгвіст, дослідник української і слов'янської літератур, історії культури, філософії, релігійної думки й слов'янської духовності.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
43	вулиця	Глазунова	сел. Нове, середня	Глазунов Олександр Костянтинович (1865, Санкт-Петербург - 1936 Париж) — російський композитор, диригент і	вулиця Марії Садовської-Барілотті	Садовська-Барілотті Марія Карпівна (17 квітня 1855, с. Кам'яно-Костувате Миколаївської області).— 27 березня 1891) — співачка-сопрано і драматична акторка, сестра І.Карпенко-Карого,	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				педагог, директором Санкт-Петербурзької консерваторії (1905-1928). До України, міста стосунку не мав.		М.Садовського і П. Саксаганського. За 12 років сценічної діяльності виступила майже у всіх жіночих партіях опер «Наталка Полтавка», «Запорожець за Дунаєм», «Утоплена», а також зіграла головні ролі у багатьох драматичних виставах. Увійшла в історію українського театру як одна з перших і найблисучіших виконавиць вокальних партій в операх і оперетах, що ставились на українських сценах у 70-80 рр. XIX ст.	
44	вулиця	Глинки	Н.Олексіївка і Биковський, велика	Глінка Михайло Іванович (1804 — 1857) — російський композитор. До міста стосунку не мав.	вулиця Княгині Ольги	Ольга (близько 910 — 969) — княгиня київська, дружина київського князя Ігоря Рюриковича. Після смерті чоловіка (осінь 944) стала регентом при малолітньому сину Святославу, і фактичною правителькою Русі у 944—964 роках. Канонізована Католицькою і Православною церквами як свята Ольга.	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693
45	провулок	Глинки	Н.Олексіївка, середній	Глінка Михайло Іванович (1804 — 1857) — російський композитор. До міста стосунку не мав.	провулок Княгині Ольги	Ольга (близько 910 — 969) — княгиня київська, дружина київського князя Ігоря Рюриковича. Після смерті чоловіка (осінь 944) стала регентом при малолітньому сину Святославу, і фактичною правителькою Русі у 944—964 роках. Канонізована Католицькою і Православною церквами як свята Ольга.	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693
46	вулиця	Гмирьова	Пермський, середній	Гмирьов (Гмирев) Олексій Михайлович (29 березня 1887, Смоленськ — 24 вересня 1911, Херсон) — революціонер і поет. Вірші Гмирьова присвячені переважно революційній тематичі — «Набат», «Заклик», «Буря», «Ув'язнена», використовувались у революційно-пропагандистській роботі. До міста стосунку не має	вулиця Євгена Плужника	Плужник Євген Павлович (літературний псевдонім Кантемирянин (1898, Кантемирівка, Воронізька губернія — 2 лютого 1936, Соловки)— український поет, драматург. 1918 року родина переїздить на Полтавщину, де Є. Плужник працює вчителем мови та літератури. З 1923 року Євген працював у редакції перекладачем. Літературну діяльність розпочав на початку 1920-х років. У середині 1920-х років видав свої перші поетичні збірки. Спільно з Валер'яном Підмогильним уклав словник «Фразеологія ділової мови» (1926, 1927). Працював разом з В. Атаманюком і Ф. Якубовським над «Антологією української поезії» (1930—1932). 4 грудня 1934 року заарештований НКВС. Звинувачений у належності до націоналістичної терористичної організації. У березні 1935 року виїзною Військовою колегією Верховного суду разом з Г. Епіком, М.Кулішем, В.Підмогильним, О.Ковинькою та іншими засуджений до розстрілу. Згодом вирок змінено на довічне таборне ув'язнення на Соловках, де він помер від туберкульозу. Його останніми словами була фраза «Я вмиюся, пригадаю Дніпро і вмру». Похований на таборному кладовищі. Могила не збереглася. Реабілітований у серпні 1956 року. Умовна могила — на Байковому кладовищі в Києві.	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693
47	провулок	Грибосдова	Пермський, середній	Грибосдов Олександр Сергійович (1795, Москва - 1829, Тегеран) — російський дипломат, поет, драматург, піаніст, композитор, дворянин. Статський радник (1828)	провулок Андрія Надеждіна	Надеждін Андрій Михайлович (19 червня 1963, Верхня Хортиця — 19 жовтня 2022, Кропивницький) — український художник, мистецтвознавець і педагог; член Спілки художників України (з 1990 року).	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
48	провулок	Григорія Журбинського	Лівобережна Лелеківка, малий	Журбинський Григорій Федорович - кіровоградський партійний діяч. У 1917 році він був делегатом Другого Всеросійського з'їзду Рад від партії лівих есерів, у 1919-му приєднався до більшовиків. Радянським керівництвом у 1967 році нагороджений орденом Леніна.	провулок Степана Лелеки	Степан Лелека - син Якіма Лелеки - засновника хутора Лелеківка. Після батька, став власником хутора. У 1756 році він збудував на власні кошти маленьку дерев'яну Лелеківську церкву, яка згодом згоріла. Пізніше за його сприяння було встановлено новий храм. Старожили ще пам'ятають ту церкву, також вона збереглася і на фотографіях	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
49	вулиця	Григорія Кочерещенка	Н.Балашівка, мала	Кочерещенко Григорій Іванович (1880, с. Плетений Ташлик Єлисаветградського повіту Херсонської губернії, нині — Маловисківський район	вулиця Скіфська	Скіфи - давній народ, який у VII - III ст. до н.е мешкав у Північному Причорномор'ї. Належали до іраномовних племен і за мовою були близькі до сарматів. На території України прийшли зі степів Причорного й Північного Кавказу. Скіфи — напівкочовий, вояцький народ, що у VII столітті до н.е. переселився на	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування	
				Кіровоградської області —1969 р.). У 1903 р. переїхав до Єлисаветграда, де працював помічником кочегара, пекаря. У 1917 році став керівником профспілки харчовиків. Був членом воєнно-революційного комітету і виконкому Єлисаветграда. З серпня 1919 року — у політвідділі 12-ї армії, з 1920-го — на профспілковій роботі, очолював промислову артіль «Перемога». У період з 1920 по 1941 рр. був директором Пивзаводу, спілки «Харчовик», директором хлібопекарень та заводу «15 років Жовтня». У 1951 р. вийшов на пенсію. 1967 р. (до 50-ї річниці Жовтневої революції) було присвоєно звання Почесного громадянина Кіровограда. Нагороджений орденом Леніна та Трудового Червоного Прапора.			територію Північного Причорномор'я і заснував на цій території свою грандіозну державу — Велику Скфію. Центральним елементом герба Кіровоградщини є золотий степовий (скіфський) орел. Біля села Кучерівки (нині Знамянського району) у 1763 році при розкопках Литої Могили (Мельгуновського кургану) виявлено поховання вождя одного зі скіфських племен кінця VII — початку VI століття до н. е. При цьому знайдено золоті прикраси із зображенням степового орла, які і були використані як символ при розробці варіантів герба.	
50	провулок	Гризодубові	Пермський, малий	Гризодубова Валентина Степанівна (1909, Харків,— 1993, Москва) — радянська льотчиця, учасниця рекордного перельоту з Москви на Далекий Схід у 1938 році. До міста стосунку немає	вулиця Соломії Крушельницької	Крушельницька Соломія Амвросіївна (1872, с.Білявинці Тернопільської обл.—1952, м. Львів) — українська оперна співачка, педагогиня. За життя Соломію Крушельницьку визнали найвидатнішою співачкою світу. Серед її численних нагород та відзнак, зокрема, звання «Вагнерівська примадонна» XX століття. Співати з нею на одній сцені вважали за честь Енріко Карузо, Тітта Руффо, Федір Шалаяпін.У сучасній українській традиції входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477	
51	вулиця	Грузовий двір	Солодка Балка, середня	росізм	вулиця Вантажний Двір		Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837	
52	вулиця	Гуляницького	с. Молодіжне, середня	Гуляницький Трифон Маркович (1875 -1959) — більшовицький діяч, член ВУЦВК, був головою виконкому міської ради робітничих і селянських депутатів у Кіровограді. Почесний громадянин міста.	вулиця Василя Стефаніка	Стефанік Василь Семенович (1871,Русів (тепер Снятинського району Івано-Франківської області) — 1936) — український письменник, майстер експресіоністичної новели, громадський діяч, політик. Посол (депутат) Австрійського парламенту від Королівства Галичини та Володимирії.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477	
Д								
53	вулиця	Дагестанська	Солодка Балка, мала	республіка в російській федерації	вулиця Костя Оверченка	Оверченко Кость Гаврилович (22 травня 1920 року, Новогеоргіївськ, УНР (нині Світловодськ Кіровоградської області) - 30 жовтня 2017 року, м. Слгава, Латвія) — український громадський діяч у Латвії, поет і перекладач. Член Кіровоградського обласного літоб'єднання «Степ», лауреат обласної літературної премії ім. С. Маланюка 2008 року за переклад українською мовою творів поетів Латвії. До останньої збірки «Латвія поетична» ввійшли переклади українською мовою творів найкращих авторів (близько півсотні), над якими Кость Оверченко працював декілька десятиліть.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477	

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
54	провулок	Дагестанський	Солодка Балка, малий	республіка в російській федерації	провулок Костя Оверченка	Оверченко Кость Гаврилович (22 травня 1920 року, Новогеоргіївськ, УНР (нині Світловодськ Кіровоградської області) - 30 жовтня 2017 року, м. Єлгава, Латвія) — український громадський діяч у Латвії, поет і перекладач. Член Кіровоградського обласного літоб'єднання «Степ», лауреат обласної літературної премії ім. Є. Маланюка 2008 року за переклад українською мовою творів поетів Латвії. До останньої збірки «Латвія постична» ввійшли переклади українською мовою творів найкращих авторів (близько півсотні), над якими Кость Оверченко працював декілька десятиліть.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
55	тупик	Дагестанський	Солодка Балка, малий	республіка в російській федерації	тупик Солодка Балка	Солодка Балка — один з мікрорайонів м.Кропивницького, що належить до Фортечного району. Назву Солодкої балка одержала після того, як на її території було відкрито залізничну товарну станцію. Біля неї почали будувати склади вантажів, що доставлялися або відправлялися в інші міста залізницею. Найбільше було «солодких», тобто для зберігання цукру.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
56	вулиця	Дворцова	Центр, велика	російзм	вулиця Театральна	Названо на честь Кропивницького академічного обласного українського музично-драматичного театру ім. М. Л. Кропивницького, який знаходиться на початку вулиці. Театр ім. М. Л. Кропивницького — перший професійний український театр, головна театральна сцена Кіровоградської області.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
57	провулок	Дегтярьова	Биковський, малий	Дегтярьов Василь Олексійович (1879, Тула - 1949,Москва) — радянський конструктор стрілецької зброї, Герой Соціалістичної Праці (1940), генерал-майор інженерно-артилерійської служби. Лауреат чотирьох Сталінських премій (1941, 1942, 1946, 1949 — посмертно). Доктор технічних наук, член ВКП(б)	провулок Івана Гончара	Гончар Іван Макарович (14 (27) січня 1911, Лип'янка, тепер Шполянський район, Черкаська область 18 червня 1993, Київ) — український, радянський скульптор, графік, маляр, етнограф, колекціонер. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1960), народний художник УРСР (1991). Лауреат Державної премії УРСР ім. Т.Шевченка (1989). Зібрав велику колекцію етнографічних матеріалів, творів народного мистецтва.Створив перший в УРСР приватний музей, який облаштував у власному будинку, неподалік від Києво-Печерської лаври.	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693
58	провулок	Декабристів	Центр, малий	Декабристи — перші дворяни-революціонери, які 14 (26) грудня 1825 року за допомогою зброї прагнули встановити в Російській імперії конституційний лад. Декабристський рух не був національно-визвольним, а лише спрямованим на зміну державного устрою в Російській імперії	провулок Андрія Ліпатова	Ліпатов Андрій Юрійович (29 травня 1960, Коломна — 13 січня 2010, Кіровоград) — український художник. З 1966 року жив у Кіровограді. З 1993 року повністю присвятив себе живопису. В 1998 році був прийнятий в Спілку майстрів народного мистецтва України. Митець не мав художньої освіти, тому відносив себе до наївних художників. Ним створено незабутні образи рідного міста, його жителів, казкові сюжети та величезна кількість оптимістичних, веселих, іронічних та ліричних картин. Роботи художника знаходяться в приватних колекціях США, Великобританії, Німеччини, Франції, Італії, Японії, Аргентині, Словаччині, в музеях та галереях України.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
59	вулиця	Делегатська	Лівобережна Лелеківка, дуже велика	З'їзди народних депутатів СРСР, КПРС, РКП (Б)	вулиця Таллінська	Таллінн (ест. Tallinn) — столиця, найбільше місто та головний порт Естонії. Розташований на березі Фінської затоки, на півночі країни. Великий пасажирський та вантажний морський порт. На знак подяки за допомогу від естонського народу	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
60	провулок	Делегатський	Лівобережна Лелеківка, малий	З'їзди народних депутатів СРСР, КПРС, РКП (Б)	провулок Таллінський	Таллінн (ест. Tallinn) — столиця, найбільше місто та головний порт Естонії. Розташований на березі Фінської затоки, на півночі країни. Великий пасажирський та вантажний морський порт. На знак подяки за допомогу від естонського народу.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
61	вулиця	Добровольського	Н.Миколаївка, середня	Добровольський Георгій Тимофійович (1928 - 1971) — радянський льотчик-космонавт. Загинув разом з іншими членами екіпажу космічного корабля Союз-11 під час повернення на Землю. Похований у некрополі біля	вулиця Степана Чобану	Чобану Степан Іванович (1963-2022) – майор Збройних сил України, льотчик-винишувач, начальник Повітряно-Вогневої та тактичної підготовки 831 БрТА, учасник російсько-української війни. З 1987 року служив в 190-му винишувальному авіаційному полку, дислокованому в місті Кіровограді, на аеродромі Канатове, проживав на вулиці Добровольського, 7. Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно).	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				кремлівської стіни в москві. До міста стосунку не мав.		28 лютого на літаку Су-27 першим піднявся в повітря і вступив у повітряний бій над містом Кропивницьким, відволікаючи на себе ворожу авіацію, був атакований ракетами, внаслідок чого загинув смертю хоробрих. Його дії забезпечили підняття у повітря решти літаків частини, виведення їх з-під удару та перебазування на резервний аеродром. За ініціативою його сина вулиця Добровольського була перейменована на вулицю Степана Чобану.	
62	вулиця	Добролюбова	Ст.Балашівка, велика	Добролюбов Микола Олександрович (1836, Нижній Новгород—1861, Санкт-Петербург) — російський літературний критик, публіцист.	вулиця Василя Симоненка	Симоненко Василь Андрійович (8 січня 1935, с. Біївці, Лубенський район, Полтавська область — 13 грудня 1963, Черкаси) — український поет і журналіст, діяч українського руху опору, шістдесятник. За своє коротке життя, Василь Симоненко зміг написати кілька поезій та новел, провідною темою яких є любов до рідної землі, відповідальність за її долю. Автор численних статей, театральних і літературних рецензій, трьох казок для дітей та дорослих: «Цар Плаксії і Лоскотон», «Подорож в країну Навпаки», «Казка про Дурила». Збірка «Темне тяжіння» (1964) та книга «Лебеді материнства» (1981) були видані посмертно. Лауреат Державної премії імені Тараса Шевченка (1995, посмертно).	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
63	провулок	Добролюбова	Ст.Балашівка, великий	Добролюбов Микола Олександрович (1836, Нижній Новгород—1861, Санкт-Петербург) — російський літературний критик, публіцист.	провулок Василя Симоненка	Симоненко Василь Андрійович (8 січня 1935, с. Біївці, Лубенський район, Полтавська область — 13 грудня 1963, Черкаси) — український поет і журналіст, діяч українського руху опору, шістдесятник. За своє коротке життя, Василь Симоненко зміг написати кілька поезій та новел, провідною темою яких є любов до рідної землі, відповідальність за її долю. Автор численних статей, театральних і літературних рецензій, трьох казок для дітей та дорослих: «Цар Плаксії і Лоскотон», «Подорож в країну Навпаки», «Казка про Дурила». Збірка «Темне тяжіння» (1964) та книга «Лебеді материнства» (1981) були видані посмертно. Лауреат Державної премії імені Тараса Шевченка (1995, посмертно).	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
64	провулок	Долгорукого	Биковський, малий	Юрій Долгорукий (1090—1157), князь, син Володимира Мономаха, вважають засновником москви	провулок Івана Драча	Драч Іван Федорович (1936, Теліжинці, Київська область — 2018, Київ) — український поет, перекладач, кіносценарист, драматург, і громадський діяч. Борець за незалежність України у ХХ сторіччі. Перший голова Народного Руху України (1989). Герой України (2006). Кавалер ордена князя Ярослава Мудрого III, IV, V ступеня, лауреат Національної премії імені Шевченка.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
65	провулок	Донський	В.Балка, малий	Дон - річка на території рф	провулок Михайла Красовського	Красовський Михайло Якович (1878, Єлисаветград Херсонської губернії - ?). Закінчив Єлисаветградську класичну гімназію, Київське піхотне юнкерське училище (у 1903 році), вишів підпоручиком до 7-го Красноярського резервного батальйону. Згодом перевівся до 27-го Східно-Сибірського стрілецького полку, у складі якого брав участь у Російсько-японській війні. Був поранений, за бойові заслуги позачергово був підвищений до рангу поручика. Закінчив Імператорську Миколаївську військову академію за 1-м розрядом (у 1914 році). Брав участь у Першій світовій війні. У 1917 році — в. о. начальника штабу 47-го армійського корпусу. Останнє звання у російській армії — підполковник. В українській армії з 20 березня 1918 року: начальник штабу 7-ї пішої дивізії Армії УНР, згодом — Української Держави. З 28 грудня 1918 року — начальник штабу Холмсько-Галицького фронту Дієвої Армії УНР. З березня 1919 року — помічник начальника Головного управління Генерального штабу Дієвої Армії УНР	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
66	провулок	Достоевського	Н.Балашівка, середній	Достоевський Федір Михайлович (1821-1881) - російський письменник. Мав яскраво виражені проросійські шовіністичні та українофобські	провулок Гарета Джонса	Гарет Річард Вон Джонс (13 серпня 1905, Баррі, Уельс — 12 серпня 1935, Жехе, Маньчжурська держава) — валлійський журналіст, один з перших західних кореспондентів, який своїми публікаціями намагався донести світові правду про Голодомор мільйонів людей в	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				погляди. Вважав російську літературу — провідною літературою світу та рушієм цивілізаційного прогресу. Відмовляв у праві на існування не лише українцям, а й іншим слов'янським народам, вважаючи існування їхніх національних культур перешкодою на шляху розвитку російської цивілізації.		Україні у 1932 – 1933 роках. 29 березня 1933 року Гарет Джонс скликав у Берліні пресконференцію, на якій вперше публічно заявив про катастрофічний голод в Україні. Інформацію передрукували провідні світові видання, зокрема New York Evening Post та Manchester Guardian. У серпні 1935 року під час подорожі Внутрішньою Монголією Джонса застрелили. Є непідтверджена версія, що це була помста НКВС. У 2019 році в прокат вийшов фільм польської режисерки Агнешки Холланд "Ціна правди" про історію боротьби журналіста Гарета Джонса за правдиве висвітлення Голодомору.	
67	площа	Дружби народів, 2 Дружби народів, 4 Дружби народів, 4-а Дружби народів, 6 Дружби народів, 8 Дружби народів, 6-Є Дружби народів, 6-Б Дружби народів, 6-Е Дружби народів, 6-Д Дружби народів, 1 Дружби народів, 3 Дружби народів, 5 Дружби народів, 7 Дружби народів, 9 Дружби народів, 9-А Дружби народів, 3-Ж Дружби народів, 3-Г Дружби народів, 3-Е		площа найменована на відзнаку 60-ти річчя утворення СРСР	вулиця Андрія Матвієнка, 2-Б Андрія Матвієнка, 2-В Андрія Матвієнка, 2-Г Андрія Матвієнка, 1-Б Андрія Матвієнка, 1-А Андрія Матвієнка, 1-В Андрія Матвієнка, 1-Д Андрія Матвієнка, 1-Е Андрія Матвієнка, 1-Г вулиця Євгена Маланюка, 9-В Євгена Маланюка, 9-Г Євгена Маланюка, 9-Д Євгена Маланюка, 9-Е Євгена Маланюка, 9-Ж Євгена Маланюка, 9-И Євгена Маланюка, 9-Л Євгена Маланюка, 9-М Євгена Маланюка, 9-К		
68	провулок	Дунаєвського	Н.Балашівка, середній	Дунаєвський Ісак (Куни) Осипович (Цухак-Бер бен Бецалель-Йосеф Дунаєвський) (1900, Лохвиця, Полтавська губернія — 1955, Москва) — радянський композитор українського єврейського походження. Народний артист РРФСР (1955). Лауреат сталінських премій, депутат ВР РРФСР 1-го скликання. До міста стосунку не мав.	провулок Анатолія Авдієвського	Авдієвський Анатолій Тимофійович (1933, с. Федвар, Олександрівський район Кіровоградської області - 2016, Київ) — український хорový диригент, композитор, педагог, Герой України, лауреат Національної Премії ім. Т.Г.Шевченка. 50-років був на посаді головного диригента та художнього керівника Національного заслуженого академічного українського народного хору України ім. Г.Г.Верьовки.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
Ж							
69	вулиця	Желябова	Некрасівка, велика	Желябов Андрій (1851-1881) - революціонер-народник, страчений за замах на царя.	вулиця Гостомельська	смт Гостомель Бучанського району Київської області – місто-герой України	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
70	провулок	Желтовського	В.Балка, малий	Желтовський Василь Максимович (1895, с. Желтовське Тобольського повіту - 1921, с. Самарове (нині район міста Ханті-Мансійська) - сибірський селянин, один із керівників антибільшовицького повстання в Західному Сибіру. Учасник Першої світової війни,	провулок Петра Болбочана	Болбочан Петро Федорович (1883 с.Геджев, Хотинський повіт, Бессарабська губернія - 1919, с. Балин, Подільська губернія, УНР) — український військовий діяч, полковник Армії УНР, очільник Кримської операції протибільшовиків з метою встановлення на території півострова української влади та взяття під контроль Чорноморського флоту. Учасник радянсько-української війни, антигетманського повстання. 3 листопада 1918 року по січень 1919 року Болбочан керував обороною північно-східної України.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				фельдфебель. На початку 1921 р. служив діловодом військомату Кутаєвської волості та мав середнячке селянське господарство. Можливо, належав до партії соціалістів-революціонерів (есерів). Під час селянського повстання на початку 1921 року став одним із головних військових керівників повстанців Тобольського повіту та фактичним керівником (начальником гарнізону) міста.			
З							
71	вулиця	Загорська	Правобережна Лелеківка, середня, крайня від межі міста	Загорськ – місто в росії (у 1991 році перейменовано на Сергієв Посад) Академічний орфографічний, тлумачний словники та корпус такого слова не фіксують, тільки — «загірський».	вулиця Бочковського	Ольгерд-Іполит Бочковський (01 березня 1885, станція Долинська, Херсонська губернія (нині Кіровоградська область) — 9 листопада 1939, Прага) — український соціолог, політолог і етнолог, один із провідних європейських фахівців з теорії нації та національних відносин першої половини 20 століття; педагог, публіцист і громадський діяч.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
72	вулиця	Зеленогірська	Правобережна Лелеківка, середня	вул. Зеленогірська – ймовірно названа на честь міста Зеленогорськ (до 1948 — Терійоки) в російській федерації, муніципальне утворення в складі Курортного району Санкт-Петербурга, кліматичний курорт на північному березі Фінської затоки Балтійського моря. Вулиці з аналогічною назвою перейменовано в процесі деколонізації у м.Запоріжжі та м.Боярка.	вулиця Анни Ярославни	Анна Ярославна (близько 1032 — 5 вересня 1075) — київська князівна, королева Франції (1051—1060). Дочка великого київського князя Ярослава Мудрого. Дружина французького короля Генріха I (1051—1060). Мати французького короля Філіппа I та вермандуанського графа Гуго, що був одним із керівників Першого Хрестового походу. Привезла до Королівства Франція великий посаг, що познайомив французів з культурою Київської Русі (за легендою, з княжною пов'язують Реймське Євангеліє, на якому присягали королі Франції). Впливала на внутрішню і зовнішню політику королівства, спільно з сином підписувала державні акти. Листувалася зі Святим Престолом (відомий лист Папи Римського Миколая II (1059), в якому він наголошує на її благочесті й щедрості до Католицької церкви). Заснувала монастир святого Вікентія в Санлісі (1065), на північ від Парижа, що був її резиденцією. Постать Анна Ярославни свідчить про те, що Україна має давню європейську історію та інтегрована в європейську історію та традицію вже 1000 років	Рішення Кропивницької міської ради від 04.07.2024 №2064
І							
73	вулиця	Інтернаціональна	Пермський, велика	Комуністичний інтернаціонал (скорочено Комінтерн), або ж Третій інтернаціонал — міжнародна організація комуністичних партій, яка керувалась Кремлем і знаходилась під повним контролем Іноземного Відділу НКВС (розвідка, спецоперації).	вулиця Євгена Коновальця	Євген Коновалець (1891 -1938) — полковник Армії УНР, командир Січових Стрільців, член Стрільцької Ради, командант УВО, голова Проводу українських націоналістів (1927), перший голова ОУН (з 1929), один із ідеологів українського націоналізму	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
К							
74	провулок	Кабардинський	Солодка Балка, малий	Кабарда — країна на Північному Кавказі, складова Черкесії. Історичний регіон у росії. З 1991 року — у складі Кабардино-Балкарської республіки російської федерації.	провулок Харитина Пекарчук	Харитина Пекарчук (Тіна Ізбицька, 1894, Сімферополь, Таврійська губернія — 1973, Дорнштадт, ФРН) — громадська та військова діячка, хорунжа Армії УНР. Перша жінка, яка отримала українську державну нагороду у XX ст. (жетон ордена Залізного хреста № 1, Хрест Симона Петлюри).	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
75	вулиця	Казанська	Правобережна Лелеківка, велика	Казань – місто в росії, столиця Татарстану	вулиця Леся Курбаса	Леся Курбас (повне ім'я — Олександр-Зенон Степанович Курбас; (1887,Самбір, Королівство Галичини та Володимирії, Австро-Угорщина — 1937, Сандармох) — український режисер, актор, теоретик театру, драматург, публіцист, перекладач. Представник розстріляного відродження. Народний артист Української РСР (1925). Засновник театру «Березиль». Жертва сталінських репресій.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
76	провулок	Казанський	Правобережна Лелеківка, малий	Казань – місто в росії, столиця Татарстану	провулок Леся Курбаса	Леся Курбас (повне ім'я — Олександр-Зенон Степанович Курбас; (1887,Самбір, Королівство Галичини та Володимирії, Австро-Угорщина — 1937, Сандармох) — український режисер, актор, теоретик театру, драматург, публіцист, перекладач. Представник розстріляного відродження. Народний артист Української РСР (1925). Засновник театру «Березиль». Жертва сталінських репресій.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
77	проїзд	Казанський	Правобережна Лелеківка, малий	Казань – місто в росії, столиця Татарстану	проїзд Леся Курбаса	Леся Курбас (повне ім'я — Олександр-Зенон Степанович Курбас; (1887,Самбір, Королівство Галичини та Володимирії, Австро-Угорщина — 1937, Сандармох) — український режисер, актор, теоретик театру, драматург, публіцист, перекладач. Представник розстріляного відродження. Народний артист Української РСР (1925). Засновник театру «Березиль». Жертва сталінських репресій.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
78	вулиця	Калужька	Катранівка, середня	Калуга – місто в росії	вулиця Квітнева		Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
79	вулиця	Каляєва	Кушівка, мала	Каляєв Іван Платонович(1877, Варшава – 1905, Шлісельбурзька фортеця) - російський революціонер, соціаліст-революціонер, терорист, есер, поет	вулиця Віктора Близниця	Близнець Віктор Семенович (1933, Володимирівка, Одеська область —1981, Київ) — український письменник-прозаїк. Видав низку популярних дитячих творів — від казок, оповідей до повістей, серед яких «Звук павутинки» (1969), «Женя і Синько» (1974) і «Земля світлячків» (1979). 1988 року В. Близнецо посмертно було присвоєно звання лауреата літературної премії імені Лесі Українки, а 2003 року Міжнародним освітнім фондом імені Ярослава Мудрого започатковано Літературну премію «Звук павутинки» імені Віктора Близниця.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
80	вулиця	Карбишева	Правобережна Лелеківка, мала	Карбишев Дмитро Михайлович (1880, Омськ —1945 концтабір Маутгаузен) - російський та радянський військовик, генерал-лейтенант інженерних військ, професор Військової академії Генерального штабу, доктор військових наук. Входить до радянського героїчного пантеону Великої вітчизняної війни. Немає жодного відношення до України.	вулиця Юрка Тютюнника	Тютюнник Юрій Йосипович (Юрко) (20 квітня (2 травня) 1891 або 24 квітня (6 травня) 1891, с. Будище, нині Звенигородський район, Черкаська область — 20 жовтня 1930, Москва) — український військовий діяч, генерал-хорунжий армії УНР. 23 серпня 2021 року, відповідно до Указу Президента України № 411/2021 від 23 серпня 2021 року, 38 зенітному ракетному полку Сухопутних військ Збройних Сил України присвоєно почесне найменування «імені генерал-хорунжого Юрія Тютюнника».	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
81	вулиця	Ковпака	Завадівка, середня	Ковпак Сидір Артемович (1887, Котельва —1967, Київ) — один із керівників українського комуністичного руху опору в роки Другої світової війни, командир Путивльського партизанського загону (пізніше — Сумського партизанського з'єднання, ще пізніше — Першої Української партизанської дивізії), двічі Герой Радянського Союзу, генерал-майор. Член ЦК КП(б)У в 1942—1943 та 1949—1967 роках. Депутат Верховної Ради СРСР 2-7-го скликань. Член Верховного Суду	вулиця Неопалимівська	Поруч з мікрорайоном Завадівка розміщене село Неопалимівка, на території якого розміщена «Інгульська шахта» — підприємство по видобутку руди урану та торію. Назва має релігійне походження, пов'язане з історією «неопалимої купини». «Неопалима купина» – палаючий кущ, що не згорає, в якому Бог з'явився Мойсееві.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				УРСР. Заступник Голови Президії Верховної Ради УРСР (1947—1967). Член ВКП(б) з 1919 року. У добу національно-визвольних змагань в Україні очолював більшовицький диверсійний загін, що боровся в Україні з військами Гетьмана Павла Скоропадського разом із загонами Пархоменка, був бійцем 25-ї Чапаєвської дивізії на Східному фронті, де роззброював козаків, брав участь у боях з російською Добровольчою армією генералів Денікіна та Врангеля.			
82	провулок	Ковпака	Завадівка, малий	Ковпак Сидір Артемович (1887, Котельва —1967, Київ) — один із керівників українського комуністичного руху опору в роки Другої світової війни, командир Путивльського партизанського загону (пізніше — Сумського партизанського з'єднання, ще пізніше — Першої Української партизанської дивізії), двічі Герой Радянського Союзу, генерал-майор. Член ЦК КП(б)У в 1942—1943 та 1949—1967 роках. Депутат Верховної Ради СРСР 2-7-го скликань. Член Верховного Суду УРСР. Заступник Голови Президії Верховної Ради УРСР (1947—1967). Член ВКП(б) з 1919 року. У добу національно-визвольних змагань в Україні очолював більшовицький диверсійний загін, що боровся в Україні з військами Гетьмана Павла Скоропадського разом із загонами Пархоменка, був бійцем 25-ї Чапаєвської дивізії на Східному фронті, де роззброював козаків, брав участь у боях з російською Добровольчою армією генералів Денікіна та Врангеля.	провулок Неопалимиський	Поруч з мікрорайоном Завадівка розміщене село Неопалимівка, на території якого розміщена «Інгульська шахта» — підприємство по видобутку руди урану та торію. Назва має релігійне походження, пов'язане з історією «неопалимої купини». «Неопалима купина» – палаючий кущ, що не згорає, в якому Бог з'явився Мойсееві	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
83	вулиця	Комарова	Н.Олексіївка, велика	Комаров Володимир Михайлович (1927, Москва —1967) — льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського Союзу (1964, 1967). Загинув під час посадки космічного корабля «Союз-1». До міста стосунку не мав.	вулиця Любомира Гузара	Гузар Любомир Ярославович (1933, Львів — 2017, Київ) — український релігійний діяч, патріарх-предстоятель Української Греко-Католицької Церкви (2001—2011). Священник (з 1958), єпископ (з 1977), кардинал Католицької церкви (з 2001). Верховний архієпископ Львівський (з 2001), Києво-Галицький (з 2005), архієпископ-ємерит (з 2011).	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
84	вулиця	Короленка	Н.Миколаївка, велика	Володимир Галактіонович Короленко (1853—1921), — російський письменник українсько-польського походження, журналіст, публіцист, літературний редактор та громадський діяч. Попри українське походження своєю батьківщиною Короленко вважав Росію. Україна для	вулиця Героїв-земляків	На честь полеглих Героїв-земляків, які загинули в російсько-українській війні.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування	
				нього була тільки географічним поняттям. Будь-які прагнення українців до відділення від імперії відкидав та не допускав думки про можливість існування незалежної Української держави. Він був впевненим, що вона здатна існувати автономно, але будучи частиною Росії. 2002 року в Москві побачила світ книжка Володимира Короленка з промовистою назвою «Была бы жива Россия». До неї ввійшли невідомі публікації письменника останніх років його життя.				
85	провулок	Короленка	Н.Миколаївка, малий	Володимир Галактіонович Короленко (1853—1921), — російський письменник українсько-польського походження, журналіст, публіцист, літературний редактор та громадський діяч. Попри українське походження своєю батьківщиною Короленко вважав Росію. Україна для нього була тільки географічним поняттям. Будь-які прагнення українців до відділення від імперії відкидав та не допускав думки про можливість існування незалежної Української держави. Він був впевненим, що вона здатна існувати автономно, але будучи частиною Росії. 2002 року в Москві побачила світ книжка Володимира Короленка з промовистою назвою «Была бы жива Россия». До неї ввійшли невідомі публікації письменника останніх років його життя.	провулок Героїв-земляків	На честь полеглих Героїв-земляків, які загинули в російсько-українській війні.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837	
86	вулиця	Космонавта Попова	Південно-західний район, велика	Леонід Іванович Попов (1945, Олександрія) – космонавт, двічі Герой Радянського Союзу. Депутат Верховної Ради СРСР 11-го скликання. 1982-87 роки - інструктор-космонавт Центру підготовки космонавтів (Зоряне містечко, Московська обл.). Від 1989 року - начальник 4-го управління Головного управління озброєння ВПС Міністерства оборони СРСР (від 1992 — РФ); від 1993 року - начальник 3-го управління Головного управління замовлень та постачання авіаційної техніки й озброєння ВПС. 1995 звільнений у запас. Зараз мешкає в Москві	вулиця Незалежності	На честь відновлення державної незалежності України 24 серпня 1991 року, що увінчало тривалий шлях Українського народу до самостійності.	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693	

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
87	вулиця	Костромська	Ст.Балашівка, велика	місто в росії, засноване Ю.Долгоруким.	вулиця Левка Лук'яненка	Лук'яненко Левко Григорович (24 серпня 1928, с. Хрипівка, Городнянського району, Чернігівська округа, — 7 липня 2018, Київ)) — український політичний та громадський діяч, дипломат, письменник, юрист та радянський дисидент, учасник національного визвольного руху.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
88	провулок	Костянтина Заслонова	Н.Миколаївка, малий	Заслонов Костянтин Сергійович (1902-1942) радянський партизан у роки Німецько-радянської війни. Командир партизанського загону і бригади, з жовтня 1942 року, командувач усіма партизанськими силами оршанської зони. Герой Радянського Союзу (1943, посмертно). Співробітник НКВС.	провулок Ганни Барвінок	Білозерська-Куліш Олександра Михайлівна, відома як Ганна Барвінок та А. Нечуй-Вітер (1828, Борзна або хутір Мотронівка, нині у складі с. Оленівка, Ніжинський район, Чернігівська область — 1911, Мотронівка) — українська письменниця, фольклористка, мемуаристка та хранителька літературної спадщини свого чоловіка Пантелеймона Куліша	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
89	тупик	Костянтина Заслонова	Н.Миколаївка, малий	Заслонов Костянтин Сергійович (1902-1942) радянський партизан у роки Німецько-радянської війни. Командир партизанського загону і бригади, з жовтня 1942 року, командувач усіма партизанськими силами оршанської зони. Герой Радянського Союзу (1943, посмертно). Співробітник НКВС.	тупик Братиславський	Знаходиться біля вулиці Братиславської	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
90	вулиця	Краснодарська	Н.Балашівка, середня	Краснодар - місто в росії, Кубань.	вулиця Олени Курило	Олена Борисівна Курило (19 жовтня 1890, Слонім, Гродненська губернія, Литовське генерал-губернаторство, тепер Білорусь — після 1946) - українська мовознавиця, діалектологиня, авторка популярних підручників з української мови, творець української наукової термінології. Жертва сталінського терору.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
91	вулиця	Краснодонська	Завадівка, середня	м. Краснодон (Луганська обл.) у 2016 році було повернуто історичну назву – Сорокине.	вулиця Гончарська	На честь гончарства – давнього ремесла виготовлення керамічних виробів з гончарної глини. Історія українського гончарства немислима без згадки про місцевих майстрів. Кіровоградщина шанує і продовжує традиції предків.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
92	провулок	Краснодонський	Завадівка, середній	м. Краснодон (Луганська обл.) у 2016 році було повернуто історичну назву – Сорокине.	провулок Гончарський	На честь гончарства – давнього ремесла виготовлення керамічних виробів з гончарної глини. Історія українського гончарства немислима без згадки про місцевих майстрів. Кіровоградщина шанує і продовжує традиції предків.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
93	вулиця	Красноярська	Завадівка, мала	центр Красноярського краю, росія	вулиця В'ячеслава Шкоди	Шкода В'ячеслав Євгенович (1929 —2011) знам'янський історик-краєзнавець, шевченкознавець, громадський діяч, почесний громадянин міста Знам'янки, нащадок шевченківського роду, член Історичного клубу «Холодний Яр», організатор знам'янських делегацій до Холодного Яру впродовж 15 років, почесний козак Чорноліського полку, лауреат премії імені Володимира Винниченка, лауреат обласної краєзнавчої премії імені Володимира Ястребова, лауреат державної краєзнавчої премії імені Дмитра Яворницького.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
94	провулок	Крилова	Стара Балашівка, малий	Крилов Іван Андрійович (1769, москва — 1844, Санкт-Петербург) — російський байкар-перекладач. До міста стосунку не мав.	провулок Леоніда Глібова	Глібов Леонід Іванович (1827, с.Веселий Поділ, Хорольський повіт, Полтавська губернія — 1893, Чернігів) — український письменник, поет, байкар, видавець, громадський діяч.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
95	вулиця	Кулібіна	сел. Нове, середня	Кулібін Іван Петрович (1735, Нижній Новгород — 1818) — російський механік-винахідник. До міста стосунку не мав.	вулиця Академіка Вернадського	Вернадський Володимир Іванович (28 лютого [12 березня] 1863, Санкт-Петербург — 6 січня 1945, Москва) — український науковець та філософ. Природознавець, засновник геохімії, біогеохімії та радіогеології, вчення про біосферу, ноосферу, космізм. Один із засновників Української академії наук, її дійсний член (від 1918) та перший голова-президент (від 01.01.1919 до 31.12.1921). Засновник	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
						Національної бібліотеки Української держави в Києві (нині - Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського). Дійсний член Наукового товариства імені Шевченка. Почесний член багатьох академій (Паризької, Чеської, низки інших) та наукових товариств.	
96	провулок	Курський	Правобережна Лелеківка, середній	Курськ - місто в росії	провулок Хотинський	Хотинська битва 1621 — битва між військами Речі Посполитої та Османської імперії біля міста Хотина, завершальна частина Хотинської війни 1620—1621 років. Скінчилася перемогою об'єднаних сил Речі Посполитої та українського козацтва. Величезний внесок у знищення османської армії під Хотиним зробили запорізькі козаки на чолі з гетьманом Петром Сагайдачним. Внаслідок поразки під Хотиним, турецький султан Осман II був змушений припинити війну.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
97	тупик	Курський	Правобережна Лелеківка, малий	Курськ - місто в росії	тупик Хотинський	Хотинська битва 1621 — битва між військами Речі Посполитої та Османської імперії біля міста Хотина, завершальна частина Хотинської війни 1620—1621 років. Скінчилася перемогою об'єднаних сил Речі Посполитої та українського козацтва. Величезний внесок у знищення османської армії під Хотиним зробили запорізькі козаки на чолі з гетьманом Петром Сагайдачним. Внаслідок поразки під Хотиним, турецький султан Осман II був змушений припинити війну.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
98	вулиця	Курчатова	Завадівка, мала	Курчатов Ігор Васильович (1903, Сім Оренбурзької губернії — 1960, Москва) — радянський фізик, організатор і керівник робіт в галузі атомної науки і техніки в СРСР, академік АН СРСР (1943). Відкриття Курчатова дали можливість Сталіну повністю ігнорувати думку Заходу, розмовляючи з ним з позиції сили. Багато в чому завдяки йому після закінчення Другої Світової війни сталінський режим зберігся в недоторканності	вулиця Івана Пулюя	Пулуй Іван Павлович (1845, містечко Гримайлів, нині смт, Чортківський район Тернопільської області — 1918, Прага) — український фізик та електротехнік, винахідник, організатор науки, публіцист, перекладач Біблії українською мовою, громадський діяч. Встановив фундаментальні властивості й природу катодних променів, один із першовідкривачів Х-променів задовго до В. Рентгена. Професор і ректор Німецької вищої технічної школи в Празі, державний радник з електротехніки Королівства Богемія і Маркграфства Моравія. Дійсний член Наукового товариства імені Шевченка, почесний член Віденського електротехнічного товариства.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
Л							
99	вулиця	Леваневського	Н.Миколаївка, велика	Леваневський Сигізмунд Олександрович (1902 —1937) — льотчик, Герой Радянського Союзу (1934). Народився в Санкт-Петербурзі. Загинув під час перельоту Москва — Архангельськ — острів Рудольфа — Північний полюс — Фербенкс (шт. Аляска, США). До міста стосунку не мав.	вулиця Левка Мацієвича	Мацієвич Лев Макарович (1877, смт. Олександрівка, Чигиринський повіт, Київська губернія —1910, Санкт-Петербург) — корабельний інженер, перший авіатор українського походження, суднобудівник, автор проектів кораблів, підводних човнів, протимінних заслонів, морських аеропланів тощо, український громадський і політичний діяч. Один із засновників Револьюційної української партії (РУП).	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
100	вулиця	Лермонтова	аеропорт, міст через залізницю	Лермонтов Михайло Юрійович (3[15] жовтня 1814, Москва—15 [27] липня 1841, П'ятигорськ) — російський поет, прозаїк, драматург. В Україні ніколи не бував і стосунку до неї не мав. Лермонтов оспівував російські загарбання у яких сам брав участь. Так у вірші «Измаил-бей» возвеличує імперські загарбання росії і пропонує черкесам, яких саме поневолювали росіяни, змиритися з цим і стати хоч рабом, але рабом царя Всесвіту.	вулиця Георгія Лангемака	Лангемак Георгій Еріхович (8(20) липня 1898, Старобільське, Харківська губернія —11 січня 1938, Москва) — український радянський учений німецького походження. Основположник досліджень по конструюванню реактивних снарядів на бездимний пороху. Відкрив закон подібності, що дозволяє визначати геометрію сопла реактивного двигуна без тривалих і дорогих експериментів — аналітичним розрахунком. Увів у науковий обіг термін «космонавтика». Дитячі роки Лангемак провів у Старобільську, згодом родина переїхала до Єлисаветграда. Закінчив Єлисаветградську чоловічу гімназію. Під його керівництвом було розроблено бездимний тривалогорючий порох і ракетний снаряд із твердопаливним	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				02 серпня 2022 року експертна рада МКПІ з питань подолання наслідків русифікації та тоталітаризму визначила список десяти найбільш поширених «російських» урбанонімів, які рекомендуються до перейменування у першу чергу. Серед них і вулиці на честь Михайла Лермонтова.		двигуном. Ці розробки стали основою для створення реактивних мінометів («Катюш»), що застосовували у німецько-радянській війні. Разом із С.Корольовим розробив й випробував перші ракети. У першому збірнику наукових праць цього інституту опублікована стаття «Про єдину термінологію в системі позначень з ракетної техніки». Практично всі рекомендовані в ній формулювання закріпилися у вітчизняній ракетній техніці. Г.Лангемак був необґрунтовано репресований та засуджений до вищої міри покарання — розстрілу з конфіскацією всього особистого майна. 11 січня 1938 року, вирок був виконаний. 19 грудня 1955 року видатного діяча ракетної техніки реабілітовано.	
101	вулиця	Лізи Чайкіної	Кушівка, мала	Чайкіна Єлизавета Іванівна (1918, Тверська обл. —1941) — секретар Пенівського підпільного райкому комсомолу Калінінської області, одна з організаторів партизанського загону під час німецько-радянської війни. Герой Радянського Союзу (1942).	вулиця Дніпрової Чайки	Дніпрова Чайка (Людмила Олексіївна Василевська-Березіна) (20 жовтня (1 листопада) 1861, с.Карлівка (тепер — с. Зелений Яр Доманівського району Миколаївської області) — 13 березня 1927, с.Германівка (Київська область) — українська письменниця. Чайка працювала у багатьох жанрах, добре відомі її вірші, п'єси, казки, оповідання, нариси. На лібретто Дніпрової Чайки композитор Микола Лисенко створив три дитячі опери, які були написані з 1888 по 1892 рр. («Коза-дереза», «Пан Коцький», «Зима і весна»).	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
102	вулиця	Ломоносова	Н.Балашівка, велика	Ломоносов Михайло Васильович (1711, село Денисовка, біля м.Холмогори, Архангелогородська губернія, Московське царство —1765) — російський учений-натураліст, геохімік, поет, перший російський академічно освічений вчений. Природодослідник Михайло Ломоносов здійснив багато відкриттів. Михайло Ломоносов деякий час навчався в Україні у Києво-Могилянській академії.	вулиця Леоніда Фільштейна	Фільштейн Леонід Михайлович (1926, смт Устинівка, Кіровоградська область – 2018, м. Кропивницький) – доктор економічних наук, професор кафедри «Економіка, менеджмент та комерційна діяльність» ЦНТУ, член Академії економічних наук України, відмінник освіти України, заслужений працівник народної освіти України почесний громадянин міста (2016).	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
М							
103	провулок	Макаренка	В.Балка, середній	Макаренко Антон Семенович (1888, Сумська обл.— 1939, Голіцино) — радянський педагог і письменник, один із засновників системи колективного дитячо-підліткового виховання. Займав посаду начальника відділення Відділу трудових колоній НКУВС УСРР (1935-37рр), був в.о.керівника колонії НКВС №5 у Броварах від 1936 року. Брат Макаренка — Віталій Семенович у своїй книзі «Мій брат Антон Семенович» пише: «...незважаючи на своє українське походження Антон був 100 % росіянином». Один з макаренкознавців професор Гетц Хілліг присвятив питанню національного походження і національної самосвідомості Макаренка окреме дослідження, підсумки якого представлені в доповіді «До питання національної самосвідомості А.С. Макаренка де в	провулок Валерія Едігея	Едігей Валерій Борисович (1943-2016)— видатний педагог, який впроваджував новаторські підходи щодо навчання учнів початкових класів. Його методи навчання застосовують не тільки у Кропивницькому та на Кіровоградщині, а й в інших містах України. Є автором багатьох навчальних практичних посібників.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				цілому підтверджуються як твердження брата, так і «російська самосвідомість» Антона Семеновича			
104	вулиця	Макарова	Биковський, мала	Макаров Степан Осипович (1849, Миколаїв —1904, біля Порт-Артура) — російський флотоводець, океанограф, полярний дослідник, кораблестроитель, віце-адмірал (1896). На честь адмірала назване місто Макаров у Сахалінській області. Ім'я Макарова носить Державна Морська Академія у Санкт-Петербурзі.	вулиця Родини Юхнелів	Євгенія та Вікентій Юхнелі та їх донька Зінаїда Юхнел (Жиленко) отримали звання Праведників народів світу за врятування єврейської дівчинки Алли Грановської під час німецької окупації.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
105	вулиця	Матвієнка	сел. Нове, середня	Яша Матвієнко (Матвієнко Яків Свиридович) – (1927 – 1943), піонер - партизан – зв'язівець з с. Підлісного Олександрівського району Кіровоградської області. Разом з товаришем Федею Шепелем були пастухами лісгоспу, тримали зв'язок з партизанами. Давали їм відомості про пересування німецьких військ, про місце розташування німецьких частин, про облави, які готувались на 26 жовтня 1943 року. Хлопці були схоплені окупантами в лісі та страчені. Нагороджений медаллю «Партизану Вітчизняної війни» II ступеня (посмертно) Образ активно використовується в російській пропаганді як приклад залучення дітей, підлітків у військових конфліктах	вулиця Василя Кричевського	Кричевський Василь Григорович (1872, с. Ворожба, Лебединський повіт, Харківська губернія — 1952, Каракас, Венесуела) — український художник, архітектор, графік, творець стильового напрямку Український архітектурний модерн, засновник української професійної університетської архітектурної та художньої освіти. Побіч малярства, у якому В.Кричевський був типовим представником ліричного «українського імпресіонізму», графіки, де він пов'язував сучасність із здобутками книжкових прикрас 17—18 ст., виконавши в цьому дусі, між іншими цінними працями, проект прийнятого Центральною Радою українського державного герба, його вважають творцем нового українського стилю в архітектурі	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
106	вулиця	Маяковського	Некрасівка, велика	Маяковський Володимир Володимирович (1893 – 1930) - російський радянський поет, публіцист, драматург, громадський діяч.	вулиця Моріса Подолова	Моріс Подолов (18 липня 1890, Єлисаветград – 24 листопада 1985, Нью – Хейвен, США) - юрист, спортивний реформатор. Перший президент Національної баскетбольної асоціації.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
107	вулиця	Менделєєва	Н.Балашівка, велика	Дмитро Іванович Менделєєв (1834, Тобольськ — 1907, Санкт-Петербург) — російський хімік, один з авторів періодичної таблиці хімічних елементів.	вулиця Академіка Доленка	Григорій Назарович Доленко (24 лютого 1917, с. Гаївка — 16 грудня 1990, Львів) — український геолог та геофізик, Академік НАН України (1979). Народився у с. Гаївка, тепер Кропивницького району Кіровоградщини	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
108	об'єднано вулиця	Мініна	Биковський, середня	Кузьма Мінін (повне ім'я Кузьма Мінін Захар'єв Сухорукий; близько 1570 — 1616) — російський національний герой, організатор і один з керівників Земського ополчення 1611–1612 років.	вулиця Синьоводська	Битва на Синіх Водах — напівлегендарна битва між литовсько-руським та татарськими військами, що відбулася 1362 року на річці Сині Води. Литовсько-руські сили очолював великий князь литовський і руський Ольгерд, а татарські — подільські еміри Хаджибей, Кутлугбей і князь Дмитро. Ймовірно, відбулася 24 вересня — 25 грудня на річці Сині Води, притоці Південного Бугу, в районі села Торговиця на Кіровоградщині. В ході бою литовсько-руські війська розбили татар.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
109	провулок	Мініна	Биковський, середній				
110	вулиця	Мічуріна	Н.Миколаївка, велика	Мічурін Іван Володимирович (1855, Рязанська губернія - 1935, Тамбовська область) — російський біолог і селекціонер-помолог, автор багатьох сортів плодово-ягідних культур.	вулиця Кароля Шимановського	Кароль Машей Шимановський (1882, с. Тимошівка, нині Кам'янського району Черкаської області —1937, Лозанна, Швейцарія) — польський композитор, піаніст, педагог, музичний діяч і публіцист. Деякий час жив і працював у Єлисаветграді.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				почесний член АН СРСР. Розробив методи селекції плодово-ягодних рослин. До міста стосунку не мав.			
111	вулиця	Можайського	Пермський, мала	Олександр Федорович Можайський (1825—1890) — російський морський офіцер, капітан I рангу, винахідник першого у світі літака Можайського.	вулиця Цибулівська	На початку активних будівельних робіт фортеці св. Єлисавети переселенці з Цибулевого оселилися поряд з великим військовим об'єктом. Як наслідок, фортеця і цивільне поселення поряд з нею стали основою нашого міста.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
112	провулок	Молодогвардійський	В.Балка, малий	«Молода гвардія» — молодіжна комсомольська антинацистська підпільна організація, яка діяла у Сорокиному (тоді Краснодон) у період німецько-радянської війни	провулок Миколи Вінграновського	Вінграновський Микола Степанович (1936, Первомайськ, Одеська область — 2004, Київ) — український письменник-шістдесятник, режисер, актор, сценарист і поет. Лавреат Національної премії України імені Тараса Шевченка (1984).	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
113	провулок	Мурманський	Лівобережна Лелеківка, малий	місто в рф	провулок Чернівецький	м. Чернівці — історична столиця Буковинського краю	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
114	провулок	Мухіної	В.Балка, малий	Мухіна Віра Гнатівна (1889, Рига – 1953, Москва) - російська, радянська скульпторка, народний художник СРСР (1943), дійсний член Академії мистецтв СРСР (1947), лауреат п'яти Сталінських премій (1941, 1943, 1946, 1951, 1952). Скульптура Мухіної В.Г. «Робітник та колгоспниця» - символ епохи соціалістичного будівництва.	провулок Квітки Цісик	Квітка Цісик (4 квітня 1953, Квінз, Нью-Йорк — 29 березня 1998, Мангеттен, Нью-Йорк) — американська співачка українського походження, популярна виконавиця рекламних джінглів у США, оперна та блюзова співачка, виконавиця українських народних і популярних пісень. Пісня «You Light Up My Life», яку вона виконала для однойменного фільму, отримала 1978 року «Оскар» і «Золотий глобус» у категорії «Найкраща пісня до фільму», а також номінувалася на нагороду «Греммі» в категорії «Пісня року». Квітка Цісик навчалася в американській стандартній школі, а по суботах прямувала до «Школи українознавства» (Озон-Парк), куди її записали батьки, намагаючись зберегти зв'язок з батьківщиною та українським народом. Перебувала в рядах пластунів, де їхні наставники продовжували виховувати та спрямовувати в любові до України. В радянській Україні на Цісик існувала заборона, оскільки у її репертуарі були пісні УПА та січових стрільців. Записала два диски з українськими піснями «Пісні України» й «Два кольори».	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
Н							
115	вулиця	Нахімова	Биковський, мала	Нахімов Павло Степанович (1802, с. Городок, Смоленська губернія — 1855, Севастополь) — флотоводець російської імперії, адмірал (1855), переможець у Синопській битві, один з організаторів та керівників оборони Севастополя у 1854—1855 рр.	вулиця Перегонівська	Битва під Перегонівкою — одна з битв радянсько-української війни. Відбулася 26 вересня 1919 в околицях села Перегонівка (нині Голованівський район, Кіровоградської області) під Уманню. Битва повстанської армії під командуванням батька Махна з частинами Добровольчої армії Денікіна. Добровольча армія прагнула знищити сили Махна і захопити залізничну лінію з Одеси до Єлисаветграда. Сили махновців прагнули зберегти свою армію і повернутися на свою базу (в Катеринославській губернії). Головним результатом бою став успішний махновський прорив, подальша дезорганізація повстанцями білих тилів включно зі взяттям великих міст і збереженням своїх сил — у цьому сенсі Перегонівка стала сильним ударом по планах Денікіна провести восени 1919 року успішний наступ на московському напрямку. Бій під Перегонівкою справили значний вплив на хід громадянської війни в Росії.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
116	вулиця	Некрасова	Некрасівка, велика	Некрасов Микола Олексійович (1821, м. Немирів, нині Вінницька область — 1877), Санкт-Петербург) — російський поет, письменник і публіцист. До міста стосунку не мав.	вулиця Михайла Завадського	Завадський Михайло Ромулович (2 листопада 1848 — 1926) — педагог, громадський діяч, редактор, видавець, один з фундаторів Єлисаветградського земського реального училища (нині це Кропивницький інженерний коледж ЦНТУ), засновник першого в Україні педагогічного часопису «Педагогічний вісник» (1881—1883). Автор першої мінгфельдської граматики.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
117	провулок	Нестерова	В.Балка, малий, в районі вул. Полтавської	Нестеров Петро Миколайович (1887, Нижній Новгород—1914, Воля-Висоцька) — російський пілот, перший виконавець «петлі Нестерова» та повітряного тарана ¹	провулок Івана Кожедуба	Кожедуб Іван Микитович (8 червня 1920, Ображіївка, Глухівський повіт, Чернігівська губернія — 8 серпня 1991, Москва) — радянський військовий діяч українського походження, льотчик-винишувач, найрезультативніший ас у авіації Антигітлерівської коаліції за весь час Другої світової війни. На його рахунок 64 повітряні перемоги. Ім'я Івана Микитовича Кожедуба носить Харківський національний університет Повітряних Сил України	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693
118	вулиця	Новгородська	Катранівка, велика	Новгород – місто в росії	вулиця Охтирська	м. Охтирка Сумської області – місто-герой України.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
119	об'єднано проїзд	Новгородський	Катранівка, малий	Новгород – місто в росії	проїзд Охтирський	м. Охтирка Сумської області – місто-герой України	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
120	тупик	Новгородський					
121	провулок	Новгородський 1-й	Катранівка, середній	Новгород – місто в росії	провулок Охтирський 1-й	м. Охтирка Сумської області – місто-герой України	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
122	провулок	Новгородський 2-й	Катранівка, малий	Новгород – місто в росії	провулок Охтирський 2-й	м. Охтирка Сумської області – місто-герой України.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
123	вулиця	Новосибірська	Н.Олексіївка, мала	Новосибірськ — місто в росії, Західний Сибір, на річці Об.	вулиця Чарівна		Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
О							
124	вулиця	Овразна	Кушівка, мала	росізм	вулиця Катерини Білокур	Білокур Катерина Василівна (1900, с. Богданівка, Пирятинський повіт, Полтавська губернія —1961, с. Богданівка, Яготинський район, Київська область) — українська художниця жанру наївного мистецтва, майстер народного декоративного живопису.Входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
125	тупик	Овразний	В.Балка, малий	росізм	тупик Яружний		Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
126	вулиця	Олега Кошового	Некрасівка, мала	Кошовий Олег Васильович (1926, м. Прилуки - 1943, м. Ровеньки) — один з учасників підпільної організації «Молода гвардія», що існувала в місті Краснодар (нині Сорокине) Луганської області під час Другої світової війни, Герой Радянського Союзу.	вулиця Василя Сліпака	Сліпак Василь Ярославович (1974, Львів - 2016, Луганське, Бахмутський район, Донецька область) — всевітньо відомий український оперний співак,соліст Паризької національної опери, волонтер, учасник Революції гідності та бойових дій на сході України. Позивний «Міф». Загинув у бою від кулі снайпера. Кавалер ордена «За мужність» І ст.(2016, посмертно), Герой України (2017, посмертно). Василь народився у Львові, але в пошуках музичної реалізації переїхав до Франції. Там прожив 19 років. Як співак прославляв Україну в Європі та всьому світі. Залишив сцену та кар'єру в Європі та став до лав добровольців, коли в його рідну країну прийшла війна.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
127	вулиця	Олександра Матросова	В.Балка, велика	Матросов Олександр Матвійович (1924, с. — 1943) — рядовий-піхотинець, Герой Радянського Союзу. В бою за с. Чернушки (нині село Псковської області, РФ) закрити амбразуру дзота, чим забезпечив успіх наступаючому підрозділові. Діяльність не пов'язана безпосередньо з опором та вигнанням нацистських окупантів з України.	вулиця Чорних запорожців	«Чорні запорожці» або «чорношличники»; повна назва — кінний дивізіон 2-го Запорізького полку (згодом 1-й полк Чорних запорожців) — військове формування кавалерії армії УНР, що існувало в 1918—1920 роках. Указом Президента України від 06.05.2022 №315/2022 з метою відзначення мужності та героїзму особового складу військових частин Сухопутних військ Збройних Сил України, виявлених під час захисту державного суверенітету, незалежності, територіальної цілісності України, а також з нагоди Дня піхоти відзначено почесною відзнакою «За мужність та відвагу» 72 окремі механізовані бригади імені Чорних Запорозжів.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
128	провулок	Олександра Матросова	Велика Балка, великий	Матросов Олександр Матвійович (1924, с. — 1943) — рядовий-піхотинець, Герой Радянського Союзу. В бою за с. Чернушки (нині село Псковської області, РФ) закрив амбразуру дзота, чим забезпечив успіх наступаючому підрозділові. Діяльність не пов'язана безпосередньо з опором та вигнанням нацистських окупантів з України.	вулиця Михайла Омеляновича-Павленка	Омелянович-Павленко Михайло Володимирович (8 грудня 1878, Тифліс, Російська імперія — 29 травня 1952, Париж, Франція) — визначний український діяч, генерал-полковник Армії УНР, український воєначальник, до 1917 року полковник російської армії, за доби УНР — генерал армії УНР, Начальний командант УГА. Командував операціями Першого зимового походу (1920 року).	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
129	вулиця	Олексія Єгорова	Центр, велика	Олексій Семенович Єгоров (22 січня 1914, місто Андижан, тепер Узбекистан — 16 квітня 1970, м. Кропивницький) — підполковник радянської армії, учасник партизанського руху в Україні та Чехословаччині, Герой Радянського Союзу (1945). 2-й секретар Кіровоградського промислового обласного комітету КПУ. У місті його ім'я носить Кропивницький професійний ліцей (1977). На будинку, де він жив разом із сім'єю, по вул. Володимира Панченка, 10 встановлено меморіальну дошку. Похований на Меморіальному цвинтарі на Фортчечних валах м. Кропивницького, де йому встановлено пам'ятник.	вулиця Ігоря Замоцького	Замоцький Ігор Вадимович (26 липня 1997, м.Кропивницький - 08 червня 2023, район н.п. Благодатне Донецької обл.). Закінчив ЗОШ №26, кропивницький професійний ліцей ім. Єгорова, будівельний коледж, навчався у Центральноукраїнському національному технічному університеті на кафедрі економіки та підприємництва. З жовтня 2016 року служив за контрактом у лавах 3 окремого полку спеціального призначення імені князя Святослава Хороброго, брав участь в АТО/ООС. У квітні 2022 року став на посаду старшого оператора групи спеціального призначення загону спеціальних операцій військової частини А 2077. Завдяки його професійним діям було знищено багато ворожої техніки, важкої броньової техніки та особистого складу ворога. За що у травні 2022 року бійця нагородили орденом «За мужність» III ступеня. Молодший сержант Ігор Вадимович Замоцький (позивний Яшка Положенець) загинув 08 червня 2023 року в районі населеного пункту Благодатне Донецької області під час виконання бойових завдань із забезпечення заходів національної безпеки і оборони України, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації. Під час штурму прикрив собою групу особового складу, завдяки цьому всі залишилися живими, проте сам воїн отримав смертельне кулеметне поранення. Посмертно захисника нагороджено орденом «За мужність» II ступеня. Похований 16 червня 2023 року на Алеї слави Далекосхідного кладовища у Кропивницькому. 30 вересня 2024 року Указом Президента України (№657/2024) присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно)	Рішення Кропивницької міської ради від 24.10.2024 № 2255
130	вулиця	Омська	Н.Олексіївка, середня	Омськ - місто в Росії.	вулиця Миколи Амосова	Амосов Микола Михайлович (1913, с. Ольхово Новгородської губернії - 2002, Київ,) — лікар, науковець в галузі медицини та біокібернетики, громадський діяч, академік Національної академії наук України (1969) та Академії медичних наук України (1993), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1997). Директор Інституту серцево-судинної хірургії (1983–1988). Доктор медичних наук (1953). Автор понад 400 наукових робіт. Низку монографій перевидано в США, Японії, Німеччині, Болгарії. У створеному ним інституті підготовлено 40 докторів і понад 150 кандидатів наук, багато хто з них очолює великі наукові центри.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
131	вулиця	Осипенко	Н.Миколаївка, велика	Осипенко Поліна Денисівна (1907 село Осипенко Бердянського району Запорізької області - 1939) — радянська льотчиця українського походження, одна з перших жінок, ушанована званням Героя Радянського Союзу, делегат XVIII з'їзду ВКП(б). Майор Осипенко загинула в авіаційній катастрофі під час навчально-тренувальних зборів разом з начальником головної льотної інспекції ВПС РСЧА А.К.Серовим. Правдивої причини загибелі не відомо й сьогодні. Прах Серова і Осипенко поміщений в урнах у кремлівській стіні на красній площі в москві.	вулиця Бердянська	Бердянськ – місто в Запорізькій області. З 17 липня 1939 до 26 червня 1958 року місто мало назву Осипенко на честь радянської льотчиці Поліни Осипенко.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
П							
132	вулиця	Павлова	Н.Балашівка, велика	Павлов Іван Петрович (1849, Рязань — 1936, Ленінград) — російський фізіолог. По смерті Павлова перетворили на ідола радянської науки. Під гаслом «захисту павлівського спадку» у 1950 р. проведено т.з. «Павловську сесію» АН і АМН СРСР (організатори — К. Биков, А. Іванов-Смоленський), де піддали гонінням провідних фізіологів країни. Така політика, однак, різко суперечила особистим поглядам Павлова. До міста стосунку не мав.	вулиця Петра Яцика	Петро Яцик (7 липня 1921, Синьовидське Вижне, Сколівський повіт, Станіславське воєводство — 1 листопада 2001, Торонто) — канадський підприємець українського походження, меценат і філантроп, відомий своїм вагомим внеском у фінансування українознавства на Заході та в Україні.	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693
133	вулиця	Панфьорова	Масляниківка, середня	Панфьоров Федір Іванович (1896 - 1960) - радянський письменник. Депутат Верховної Ради СРСР 2-5 скликань з 1946 року. Лауреат двох Сталінських премій (1948, 1949). Писав у стилі соцреалізму. Найбільш відомий як автор монументального роману «Бруски». Член ВКП(б) с 1926 года.	вулиця Леоніда Бикова	Биков Леонід Федорович (1928, с. Знаменське, Слов'янський район Донецької обл. — 1979, Київська область) — український актор, режисер, сценарист, народний артист УРСР (1974), лауреат Національної премії України ім. Тараса Шевченка (1977). Саме в його фільмі вперше пролунала "Ой, у лузі червона калина", у своїх фільмах показував побут простих військових, без ідеологічного пафосу.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
134	вулиця	Паризької комуні	Пермський, велика	На честь Паризької Комуні – революційного уряду, який захопив владу після укладення перемир'я під час франко-пруської війни в Парижі (18 березня – 28 травня 1871 р.) та був оголошений марксистами першим в історії прикладом диктатури пролетаріату, став важливим символом комуністичного тоталітарного режиму. Символ радянської пропаганди.	вулиця Світлани Барабаш	Барабаш Світлана Григорівна (1941, Олександрівка Кіровоградської обл. — 2007) українська поетеса. Доктор філологічних наук, професор. Заслужений працівник освіти України. Член Національної спілки письменників України (2004). Нагороджена орденом княгині Ольги третього ступеня.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
135	провулок	Паризької комуні	Пермський, малий	На честь Паризької Комуні – революційного уряду, який захопив владу після укладення перемир'я під час франко-пруської війни в Парижі	провулок Світлани Барабаш	Барабаш Світлана Григорівна (1941, Олександрівка Кіровоградської обл. — 2007) українська поетеса. Доктор філологічних наук, професор. Заслужений працівник освіти України. Член Національної спілки письменників України (2004). Нагороджена орденом княгині	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				(18 березня – 28 травня 1871 р.) та був оголошений марксистами першим в історії прикладом диктатури пролетаріату, став важливим символом комуністичного тоталітарного режиму. Символ радянської пропаганди.		Ольги третього ступеня.	
136	вулиця	Пацаєва	велика	Пацаєв Віктор Іванович (1933 - 1971) — льотчик-космонавт СРСР. Загинув під час космічного польоту 28 червня 1971 року. Народився 19 червня 1933 року в місті Актюбинськ (нині Актюбе, Казахстан). 6 — 29 червня 1971 року здійснив космічний політ інженером-випробувачем космічного корабля Союз-11 і орбітальної космічної станції Салют-1 разом з Г.Добровольським і В.Волковим. Загинув разом з іншими членами екіпажу космічного корабля Союз-11 при поверненні на Землю через розгерметизацію спускового апарата. До міста стосунку не мав	вулиця Леоніда Каденюка	Каденюк Леонід Костянтинівич (1951, Клішківці, Чернівецька область — 2018, Київ) — український льотчик-випробувач 1-го класу, генерал-майор авіації, перший і єдиний астронавт Незалежної України, народний депутат України 4-го скликання, Народний Посол України, Герой України, Президент Аерокосмічного товариства України, радник Прем'єр-міністра України та Голови Державного космічного агентства України.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
137	вулиця	Першотравнева	Н.Балашівка, велика	Свято було офіційно впроваджено при більшовиках. На першотравневих демонстраціях трудящі СРСР висловлювали свою солідарність з революційною боротьбою трудящих капіталістичних країн, з національно-визвольним рухом, рішучість віддати всі сили у боротьбі за мир, за побудову комуністичного суспільства. У 2017 році Верховна Рада України внесла зміни до статті 73 Кодексу законів про працю України, відповідно до яких «День міжнародної солідарності трудящих» було перейменовано на «День праці».	вулиця Віктора Погрібного	Погрібний Віктор Олексійович (05 серпня 1935, село Матусівка Маловисківського району Кіровоградської області — 01 жовтня 2017, там же) — український поет, прозаїк, публіцист, сатирик, громадський діяч. Автор численних публіцистичних статей, нарисів, художньо-документальних оповідей, памфлетів та фейлетонів, понад 50 теле- та радіопередач з проблем екології, збереження рідної мови, духовності. Заслужений журналіст України.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
138	провулок	Першотравневий	Пермський, середній	Свято було офіційно впроваджено при більшовиках. На першотравневих демонстраціях трудящі СРСР висловлювали свою солідарність з революційною боротьбою трудящих капіталістичних країн, з національно-визвольним рухом, рішучість віддати всі сили у боротьбі за мир, за побудову комуністичного суспільства. У 2017 році Верховна Рада України внесла зміни до статті 73 Кодексу законів про працю України, відповідно до яких «День міжнародної солідарності трудящих» було перейменовано на «День праці».	провулок Христини Алчевської	Алчевська Христина Данилівна (1841-1920рр.) – українська педагогиня, письменниця, драматургиня, прозаїк та поетеса, організаторка народної освіти, засновниця Харківської жіночої недільної школи. В школі правознавство, географію, історію України, письмо, математику, фізику та хімію викладала з колективом педагогів-сподвижників — безкоштовно працювало понад 100 вчителів. У 1879 році відкрила ще одну школу в селі Олексіївка (нині у складі Перевальського району Луганської області), навчання в якій вели українською мовою. Широко популяризувала українську мову, народну пісню, творчість Тараса Шевченка, наочне навчання, започаткувала метод бесіди, пояснювального та позакласного читання, центром якого була шкільна бібліотека, а також запровадила педагогічні щоденники, куди записувалися спостереження за розвитком психіки учнів.Христю Алчевську вважають справжньою бунтаркою того часу. Адже попри заборону, читала учням українські книжки; брала активну участь в організації й проведенні мітингів і страйків учнів середніх шкіл, мала зв'язки з підпіллям. Протягом тривалого періоду	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
						ця робота була виключно культурницькою, спрямовувалася на формування знань з рідної мови, літератури, історії, прищеплення любові до України. Залишила величезну рукописну спадщину (близько 4 тисяч творів), значна частина якої зберігається у відділі рукописів Інституту літератури НАН України та у Національній бібліотеці ім. В. Вернадського	
139	вулиця	Ползунова	сел. Нове, велика	Ползунов Іван Іванович (1728, Єкатеринбург — 1766, Барнаул) — російський шахтар і винахідник. Йому приписують створення перших парових двигунів у Росії, і перших двоциліндрових двигунів у світі. До міста стосунку не має.	вулиця Просвіти	Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка (колишнє Товариство «Просвіта») — українська громадська організація культурно-освітня спрямування. Веде діяльність як в Україні (історичній і сучасній), так і в осередках української діаспори.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
140	провулок	Попова	Биковський, малий	Попов Олександр Степанович (1859, Пермська губернія, 1905, Санкт-Петербург) — фізик і експериментатор в галузі електрорадіотехніки, педагог, популяризатор науки. Багато років у науково-політичних колах Росії та СРСР відбуваються дискусії з приводу першого «винахідника» радіо. Зазвичай, називається два імені — італійський винахідник і нобелівський лауреат Гульєльмо Марконі та російський професор Олександр Попов. На відміну від Марконі, Попов не подавав документів на патент. Невідомо чому, або не було предмету винаходу, або О. Попов використовував схему приймача О. Лоджа практично без змін, або не вважав за потрібне це робити бо О. Попов планував використати «грозовідмітник» для проведення навчань у міномну класі, тощо. До міста стосунку не мав	провулок Сергія Єфремова	Єфремов Сергій Олександрович (1876, с.Пальчик, тепер Катеринопільського району Черкаської області — 1939, Володимирська в'язниця, м. Володимир) — український громадсько-політичний і державний діяч, літературний критик, історик літератури, академік Української академії наук (з 1919), віце-президент ВУАН (з 1922), дійсний член Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Львові, публіцист, один із творців української журналістики.	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693
141	вулиця	Посадочна	Н.Балашівка, середня	російзм	вулиця Олени Степанів	Степанів Олена Іванівна (1892, с.Вишнівчик, Львівська область — 1963, Львів) - перша в світі жінка офіційно зарахована на військову службу у званні офіцера. Була однією із організаторок Листопадового повстання 1918 року, брала активну участь в українсько-польській війні 1918–1919 років (четар Української Галицької Армії). Референт преси в Державному секретаріаті закордонних справ ЗУНР, пресовий референт Міністерства закордонних справ УНР у Кам'янці-Подільському, патронеса одного з куренів Пласту. Олена Степанів була нагороджена срібною медаллю Хоробрості та Військовим хрестом. Ув'язнена радянських таборів.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
142	провулок	Правди	В.Балка, малий	«Правда» — газета, що довгий час була щоденним центральним органом партії більшовиків (РСДРП (б), РКП (б), ВКП (б), КПРС) і найвпливовішим радянським виданням, фактично — головною газетою країни.	провулок Сергія Шелухіна	Шелухін Сергій Павлович (літературний псевдонім С. Павленко; 6 жовтня 1864 — 25 грудня 1938) — український вчений, видатний юрист, історик, дипломат, громадський і політичний діяч, представник народницько-демократичного напрямку української політичної думки міжвоєнного періоду, письменник, педагог, член п'яти наукових товариств. Увійшов в історію українського державотворення як член Центральної Ради, генеральний суддя	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
						УНР, міністр судових справ в уряді В. Голубовича, Голова української делегації на мирних переговорах з РРФСР у червні 1918, член української делегації на мирних переговорах у Парижі в 1919 р., виконувач обов'язків міністра в уряді В.Чехівського.	
143	вулиця	Пугачова	Пермський, мала	Пугачов Омелян Іванович (1742 — 1775, Москва) — донський козацький отаман, один із керівників селянської війни на землях Російської імперії у 1773–1775 років	вулиця Сергія Параджанова	Параджанов Сергій Йосипович (9 січня 1924, Тбілісі, ЗРФСР — 20 липня 1990, Єреван, Вірменська РСР) — український та вірменський кінорежисер, сценарист, композитор. Один із представників хвилі «українського поетичного кіно». Започаткував в українському образотворчому мистецтві жанр колажу. Відомий, як режисер кінострічки «Тіні забутих предків» заснованої на одноіменній повісті Михайла Коцюбинського. Народний артист УРСР (1990, посмертно). Політв'язень СРСР (1973 — 1977).	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
144	провулок	Пугачова	Пермський, малий	Пугачов Омелян Іванович (1742 — 1775, Москва) — донський козацький отаман, один із керівників селянської війни на землях Російської імперії у 1773–1775 років	провулок Сергія Параджанова	Параджанов Сергій Йосипович (9 січня 1924, Тбілісі, ЗРФСР — 20 липня 1990, Єреван, Вірменська РСР) — український та вірменський кінорежисер, сценарист, композитор. Один із представників хвилі «українського поетичного кіно». Започаткував в українському образотворчому мистецтві жанр колажу. Відомий, як режисер кінострічки «Тіні забутих предків» заснованої на одноіменній повісті Михайла Коцюбинського. Народний артист УРСР (1990, посмертно). Політв'язень СРСР (1973 — 1977).	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
145	вулиця	Пушкіна	Биковський, велика	Пушкін Олександр (1799-1837) - російський поет, драматург і прозаїк, вважається основоположником сучасної російської літературної мови. Прославляв завоювання росіянами Кавказу, російську державність.	вулиця Миколи Садовського	Садовський Микола Карпович (справжнє прізвище Тобілевич) (1856-1933) — український актор, режисер і громадський діяч. Корифей українського побутового театру.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
146	провулок	Пушкіна	Биковський, малий	Пушкін Олександр (1799-1837) - російський поет, драматург і прозаїк, вважається основоположником сучасної російської літературної мови. Прославляв завоювання росіянами Кавказу, російську державність.	провулок Миколи Садовського	Садовський Микола Карпович (справжнє прізвище Тобілевич) (1856-1933) — український актор, режисер і громадський діяч. Корифей українського побутового театру.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
Р							
147	вулиця	Радищева	Лівобережна, Лелеківка, середня	Радищев Олександр (1749 — 1802) — російський державний діяч, письменник, просвітитель, дисидент. До міста стосунку не мав.	вулиця Отамана Гордіска	Кость Гордієнко (нар.? — 1733) — Кошовий Отаман Запорозької Січі, видатний військовий і політичний діяч, сподвижник та співавтор Конституції Гетьмана Війська Запорозького Городового Пилипа Орлика.	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
148	вулиця	Радужна	сел. Нове, середня, в районі нової садибної забудови	росізм	вулиця Радужна		Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
149	провулок	Рибачий	В.Балка, малий	росізм	провулок Софії Окуневської	Окуневська Софія Атанасівна (1865-1926 рр.) – українська лікарка, освітянка, феміністка та ерудитка. Перша випусниця університету і перша жінка-лікарка в Австро-Угорщині. Першою в Галичині і Австро-Угорщині почала використовувати променеву терапію в боротьбі з онкологією!. Уперше в Західній Україні організувала курси для сестер милосердя, курси акушерок, співініціювала створення першої лікарської профспілки. Уклала словник української медичної термінології. Перша гінекологиня в Галичині, відкрила власну лікарську практику, поміж того практикувала у Львові, Швейцарії, Чехії, австрійських таборах Першої світової	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
150	тупик	Рибачий	В.Балка, малий	російзм	тупик Харківський	Розташований поруч з вулицею Харківською	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
151	вулиця	Родникова	Н.Балашівка, велика	російзм	вулиця Джерельна		Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
152	провулок	Родниковий	Н.Балашівка, малий	російзм	провулок Джерельний		Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
153	тупик	Родниковий	Н.Балашівка, малий	російзм	тупик Джерельний		Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
154	провулок	Ростовський	Биковський, малий	Ростов-на-Дону — місто на півдні росії; адміністративний центр Ростовської області, а також адміністративний центр Південного федерального округу.	провулок Софії Русової	Софія Федорівна Русова (1856,Олешня, Чернігівська губернія — 1940, Прага) — українська педагогиня, письменниця, літературознавиця та громадська діячка. Провулок територіально знаходиться поруч з будівлею, у якій проживала С.Русова.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
155	провулок	Руднева	Катранівка, малий	Руднев Микола Олександрович - радянський військовий діяч учасник встановлення радянської влади в Україні. Командував полком при спільному із загонами Червоної гвардії нападі на найважливіші об'єкти Харкова та роззброєнні українських військ Центральної ради	провулок Федора Плотніра	Плотнір Федір Миколайович (1918, с. Нова Прага, Олександрійський повіт Херсонської губернії - 2011, с. Нова Прага Олександрійський район Кіровоградської області) — краєзнавець, літописець Нової Праги. Створив унікальну приватну бібліотеку. Автор книг «Петриківські бувальщини» (2000), «Новопраський літопис» (2002), «Наші земляки» (2004). Лауреат обласної краєзнавчої премії ім. В. Ястребова. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
156	вулиця	Рум'янцева	Н.Олексіївка, середня	Рум'янцев-Задунайський Петро Олександрович (1725, с. Строїнци, Російська імперія —1796, с. Ташань, Полтавська губернія) — граф, російський державний діяч полководець, генерал-фельдмаршал. У 1764 році призначений президентом Малоросійської колегії та генерал-губернатором Лівобережної України. За урядування Румянцева-Задунайського ліквідовано рештки української автономії.	вулиця Нінелі Бокій	Бокій Нінель Михайлівна (1937, смт. Новомиколаївка Запорізької обл. — 2008, м. Кіровоград) — український історик та археолог, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України ЦДПУ імені Володимира Винниченка.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
157	провулок	Рум'янцева	Н.Олексіївка, малий	Рум'янцев-Задунайський Петро Олександрович (1725, с. Строїнци, Російська імперія —1796, с. Ташань, Полтавська губернія) — граф, російський державний діяч полководець, генерал-фельдмаршал. У 1764 році призначений президентом Малоросійської колегії та генерал-губернатором Лівобережної України. За урядування Румянцева-Задунайського ліквідовано рештки української автономії.	провулок Нінелі Бокій	Бокій Нінель Михайлівна (1937, смт. Новомиколаївка Запорізької обл. — 2008, м. Кіровоград) — український історик та археолог, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України ЦДПУ імені Володимира Винниченка.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
158	вулиця	Рязанська	Кушівка, середня	Рязань — місто в росії .	вулиця Вишгородська	На честь битва під Вишгородом (також відома як Облога Вишгорода) – битва, що відбулася під час другого походу князя Андрія Боголюбського на Київ. Цей похід був реакцією на непокорю князя ставленикам Боголюбського, яких він ставив на князювання в Києві після завоювання і розорення Києва в 1169 році. В ніч на	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
						19 грудня 1173 року під Вишгородом військо Боголюбського було дощенту розгромлене українцями під командуванням Мстислава Ростиславича та луцького князя Ярослава Ізяславича, який після перемоги став великим київським князем. Військо Боголюбського розбіглося. Грандіозний похід Андрія завершився провалом, що фактично означало втрату ним влади й впливу на Русі. Ростиславичі віддали київський престол луцькому князю Ярославу Ізяславичу, старшому в роді.	
С							
159	вулиця	Салтикова-Щедрина	Н.Балашівка, велика	Салтиков-Щедрін Михайло Євграфович (1826 —1889) — російський письменник. До міста не мав стосунку.	вулиця Юрія Шевельова	Шевельов Юрій Володимирович (1908, Харків — 2002, Нью-Йорк, США) — українсько-американський славіст-мовознавець німецького походження; історик української літератури, літературний і театральний критик, активний учасник наукового та культурного життя української еміграції. Професор Гарвардського, Колумбійського університетів. Іноземний член НАН України (1991). 1949 рік — доктор філософії. Почесний доктор Альбертського, Лундського, Харківського університетів та Національного університету «Києво-Могилянська академія». Головний редактор журналу «Сучасність» (1978—1981). Автор низки фундаментальних мовознавчих праць: «Нарис сучасної української мови» (1951), «Передісторія слов'янської мови: історична фонологія загальнослов'янської мови» (1965), «Історична фонологія української мови» (1979). Автор науково обґрунтованої періодизації хронології історії української мови, яку на сьогодні підтримує більшість українських мовознавців.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
160	провулок	Салтикова-Щедрина	Н.Балашівка, великий	Салтиков-Щедрін Михайло Євграфович (1826 —1889) — російський письменник. До міста не мав стосунку.	провулок Юрія Шевельова	Шевельов Юрій Володимирович (1908, Харків — 2002, Нью-Йорк, США) — українсько-американський славіст-мовознавець німецького походження; історик української літератури, літературний і театральний критик, активний учасник наукового та культурного життя української еміграції. Професор Гарвардського, Колумбійського університетів. Іноземний член НАН України (1991). 1949 рік — доктор філософії. Почесний доктор Альбертського, Лундського, Харківського університетів та Національного університету «Києво-Могилянська академія». Головний редактор журналу «Сучасність» (1978—1981). Автор низки фундаментальних мовознавчих праць: «Нарис сучасної української мови» (1951), «Передісторія слов'янської мови: історична фонологія загальнослов'янської мови» (1965), «Історична фонологія української мови» (1979). Автор науково обґрунтованої періодизації хронології історії української мови, яку на сьогодні підтримує більшість українських мовознавців.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
161	вулиця	Саратовська	Кущівка, велика	Саратов - місто в росії.	вулиця Волноваська	м. Волноваха Донецької області – місто-герой України	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
162	вулиця	Світлогорська	В.Балка, мала	Світлогорськ - місто-в росії.	вулиця Георгія Нарбута	Нарбут Георгій (Юрій) Іванович (1886, Нарбутівка —1920, Київ) — український художник-графік, ілюстратор, автор перших українських державних знаків (банкнот і поштових марок). Один із засновників і ректор Української Академії Мистецтв. Визначним досягненням Нарбута і всієї української графіки є його «Українська абетка» (1917).	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
163	вулиця	Світлогорська 2-а	В.Балка, мала	Світлогорськ - місто-в росії	вулиця Великобалківська	Велика Балка — один з мікрорайонів міста Кропивницького, що розташований у південно-східній частині міста. Поруч розташований провулок Великобалківський	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
164	провулок	Світлогорський	В.Балка, малий	Світлогорськ - місто-в росії.	провулок Великобалківський	Велика Балка — один з мікрорайонів міста Кропивницького, що розташований у південно-східній частині міста.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
165	тупик	Світлогорський	В.Балка, малий	Світлогорськ - місто-в росії.	тупик Великобалківський	Велика Балка — один з мікрорайонів міста Кропивницького, що розташований у південно-східній частині міста.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
166	вулиця	Сергія Тюленіна	Катранівка, мала	Тюленін Сергій Гаврилович (1925 — 1943) — радянський підпільник, член штабу підпільної молодіжної організації «Молода гвардія». Герой Радянського Союзу (1943). Ім'ям Сергія Тюленіна названо вулиці і провулки в низці населених пунктів України і Росії. Молода гвардія широко використовувалась в радянській пропаганді.	вулиця Михайла Кандідова	Кандідов Михайло Дмитрович (1920 — 2008), Почесний громадянин міста (2006); ветеран Другої світової війни, танкіст, полковник; учасник визволення Кіровограда (1944), громадський діяч; автор спогадів, частково опублікованих через їх різкість; відзначався нетерпимістю до ветеранського офіціозу та критичним ставленням до пропагандистської історії Другої світової війни.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
167	вулиця	Сєдова	В.Балка, середня	Сєдов Георгій Якович (1877 – 1914) – російський гідрограф, полярний дослідник, старший лейтенант. Організатор невдалої експедиції до північного полюса, під час якої помер, не досягнувши заявленої мети, пройшовши приблизно 200 км з необхідних 2000 км. До міста стосунку не мав.	вулиця Наталії Ужвій	Ужвій Наталія Михайлівна (1898,Любомль,Волинська губернія, - 1986, Київ) — українська акторка театру і кіно. Лауреатка державної премії імені Тараса Шевченка (1984), народна артистка СРСР (1944), Герой соціалістичної праці (1974).	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
168	провулок	Сєдова	В.Балка, малий	Сєдов Георгій Якович (1877 – 1914) – російський гідрограф, полярний дослідник, старший лейтенант. Організатор невдалої експедиції до північного полюса, під час якої помер, не досягнувши заявленої мети, пройшовши приблизно 200 км з необхідних 2000 км. До міста стосунку не мав.	провулок Аврамівський	історична назва	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
169	вулиця	Сєрова	Н.Миколаївка, велика	Серов Анатолій Костянтинович (1910-1939) — радянський військовий льотчик-винищувач. Герой Радянського Союзу (1938). Член ВКП(б) з 1931 року. Служив старшим пілотом, командиром авіаланки. З 16 червня 1937 по 21 січня 1938 року під ім'ям Родріго Матео брав участь у Громадянській війні в Іспанії, де командував авіаційним загonom і ескадрильою. З травня 1938 року — начальник Головної льотної інспекції ПВС РСЧА. 11 травня 1939 року під час виконання тренувального польоту разом з Героєм Радянського Союзу майором Осипенко П. Д. загинув в авіаційній катастрофі. Урна з прахом встановлена у кремлівській стіні на червоній площі в москві.	вулиця Валентина Глушка	Глушко Валентин Петрович (2 вересня 1908, Одеса — 10 січня 1989, Москва) — видатний український радянський інженер, учений у галузі ракетно-космічної техніки, основоположник радянського рідинного ракетного двигунобудування, академік АН УРСР (1958) та АН СРСР (1958); член-кореспондент з 1953 року). Творець багаторазового ракетно-космічного комплексу «Енергія» — «Буран». 1994 року його ім'я отримав кратер на видимому боці Місяця. Також на його честь названо астероїд 6357 Глушко.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
170	провулок	Сибірський	Биковський, малий	Сибір — великий історико-географічний регіон в рф	провулок Бориса Лятошинського	Лятошинський Борис Миколайович (1895, Житомир —1968,Київ)— український композитор, диригент і педагог, один із представників модернізму та експресіонізму в українській класичній музиці. Лауреат державної премії ім. Т.Г.Шевченка.Заслужений діяч мистецтв УРСР (1945), народний артист УРСР (1968)	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
171	вулиця	Скульського	с.Молодіжне, середня	Скульський К. А. – член військово-революційного комітету Єлисаветграда.	вулиця Скульптора Архипенка	Архипенко Олександр Порфирівич (1887, Київ —1964, Нью-Йорк, США) — український та американський скульптор і художник, один із основоположників кубізму в скульптурі. Почесний член Об'єднання митців-українців в Америці (ОМУА) та дійсний член Американської Академії Мистецтва і Літератури. Роботи Архипенка визначаються динамізмом, лаконічністю композиції й форми; він запровадив у скульптуру поліхромію, увігнутість і отвір, як виразальні елементи скульптури, синтетичні об'ємні рухомі конструкції.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
172	вулиця	Смоленська	Н.Балашівка, середня	Смоленськ — місто в росії.	вулиця Литовська	Місто Смоленськ в 15-17 сторіччях декілька разів перебувало у складі Великого Князівства Литовського. Двусторонні дипломатичні відносини між Литвою і Україною офіційно встановлені з 1991 року, коли визнали незалежність одна одної. Сьогодні Литва – великий друг України. Литовці підтримують наші європейські прагнення та допомагають у війні з росією.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
173	провулок	Смоленський	Н.Балашівка, малий	Смоленськ — місто в росії.	провулок Литовський	Місто Смоленськ в 15-17 сторіччях декілька разів перебувало у складі Великого Князівства Литовського. Двусторонні дипломатичні відносини між Литвою і Україною офіційно встановлені з 1991 року, коли визнали незалежність одна одної. Сьогодні Литва – великий друг України. Литовці підтримують наші європейські прагнення та допомагають у війні з росією.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
174	вулиця	Соколовська	Пермський, середня	російзм	вулиця Соколівська		Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
175	вулиця	Спренжина	с.Молодіжне, середня	Володимир Михайлович Спренжин, більшовик, «організатор Радянської влади» в Єлисаветі, голова міста в 1918 р.	вулиця Миколи Куліша	Куліш Микола Гурович (1892, Чаплинка, Херсонська область — 1937, Сандармох, Карелія) — український письменник, режисер, драматург, представник Розстріляного Відродження. У м. Зінов'євську з кінця квітня до початку червня 1925 року редагував газету «Червоний шлях» У 1934 році Миколу Куліша було заарештовано органами НКВС і звинувачено у приналежності до націоналістичної терористичної організації та зв'язках з ОУН. Засуджений до 10 років Соловецьких таборів. 09 жовтня 1937 року розстріляний. Реабілітований 04 серпня 1956 року за відсутністю складу злочину.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
176	вулиця	Степана Разіна	В.Балка, середня	Разін Степан Тимофійович (відомий також як рос. Стенька Разін; близько 1630, ст. Зимовійська або Черкаськ на Дону —1671 або 1677, москва) — ватажок повстання 1667—1671 років у московському царстві. До міста стосунку не мав.	вулиця Лицарів Зимового походу	Перший зимовий похід — похід Армії УНР тилами Червоної та Добровольчої армій під проводом Михайла Омеляновича-Павленка (6 грудня 1919 — 6 травня 1920). За оцінками воєнних істориків перший Зимовий похід Армії УНР є найгероїчнішою сторінкою воєнного мистецтва періоду Української революції (1917—1921 рр.), під час якого українська армія вперше вдало застосувала партизанські методи боротьби з численними ворогами. Досягнута головна мета — збережена армія УНР. Зимовий похід був зразком партизанської війни. Відзнака «Залізний хрест» — одна з нагород часів української визвольної війни 1917—1921 років, єдина бойова відзнака Армії УНР. Її повна назва: «Залізний хрест за зимовий похід і бої». Цією відзнакою нагороджували вояків армії УНР, які брали участь в Першому зимовому поході. Відзначені іменувалися «Лицарями Ордена Залізного Хреста». На даний момент Україну захищає 28-ма окрема механізована	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
						бригада імені Лицарів Зимового Походу (28 ОМБр, в/ч А0666, пп В0095) — військове формування механізованих військ Сухопутних військ ЗСУ. Указом Президента України від 6.05.22 №315/2022 з метою відзначення мужності та героїзму особового складу військових частин Сухопутних військ ЗСУ, виявлених під час захисту державного суверенітету, незалежності, територіальної цілісності України, а також з нагоди Дня піхоти відзначено почесною відзнакою "За мужність та відвагу" 28 окремих механізованих бригад імені Лицарів Зимового Походу.	
177	провулок	Степана Разіна	В.Балка, малий	Разін Степан Тимофійович (відомий також як рос. Стенька Разін; близько 1630, ст. Зимовійська або Черкаськ на Дону —1671 або 1677, Москва) — ватажок повстання 1667—1671 років у московському царстві. До міста стосунку не мав.	провулок Зимовий	Перший зимовий похід — похід Армії УНР тилами Червоної та Добровольчої армій під проводом Михайла Омеляновича-Павленка (6 грудня 1919 — 6 травня 1920). За оцінками воєнних істориків перший Зимовий похід Армії УНР є найгероїчнішою сторінкою воєнного мистецтва періоду Української революції (1917—1921 рр.), під час якого українська армія вперше вдало застосувала партизанські методи боротьби з численними ворогами. Досягнута головна мета — збережена армія УНР. Зимовий похід був зразком партизанської війни. Відзнака «Залізний хрест» — одна з нагород часів української визвольної війни 1917—1921 років, єдина бойова відзнака Армії УНР. Її повна назва: «Залізний хрест за зимовий похід і бої». Цією відзнакою нагороджували воєнків армії УНР, які брали участь в Першому зимовому поході. Відзначені іменувалися «Лицарями Ордена Залізного Хреста». На даний момент Україну захищає 28-ма окрема механізована бригада імені Лицарів Зимового Походу (28 ОМБр, в/ч А0666, пп В0095) — військове формування механізованих військ Сухопутних військ ЗСУ. Указом Президента України від 6.05.22 №315/2022 з метою відзначення мужності та героїзму особового складу військових частин Сухопутних військ ЗСУ, виявлених під час захисту державного суверенітету, незалежності, територіальної цілісності України, а також з нагоди Дня піхоти відзначено почесною відзнакою "За мужність та відвагу" 28 окремих механізованих бригад імені Лицарів Зимового Походу.	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693
178	вулиця	Суворова	Н.Олексіївка, велика	Суворов Олександр Васильович (1729, Москва — 1800, Санкт-Петербург) — граф Римницький (1789), князь Італійський (1799), відомий російський полководець. Був організатором придушень національно-визвольних повстань та депортацій, зокрема придушення Коліївщини в Правобережній Україні й повстання Костюшка, а також, у 1778 р. — депортації кримських християн до російської імперії й 1782—1783 рр. — депортації з Кубані ногайців. Всі ці акції відзначалися жорстокістю та мали ознаки геноциду	вулиця Наталії Бракер	Наталія Аркадіївна Бракер (1854, Єлисаветград — 1933, Зінов'євськ) — педагог, перекладач, краєзнавець, меценат, мемуарист, авторка праць з питань дошкільного виховання та етики стосунків учителя й учня, засновниця перших дитячих садків у Єлисаветграді. Нині на вулиці Суворова знаходиться ДНЗ №1.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
179	провулок	Суворова	Н.Олексіївка, середній	Суворов Олександр Васильович (1729, Москва — 1800, Санкт-Петербург) — граф Римницький (1789), князь Італійський (1799), відомий російський полководець. Був організатором придушень національно-визвольних повстань та	провулок Наталії Бракер	Наталія Аркадіївна Бракер (1854, Єлисаветград — 1933, Зінов'євськ) — педагог, перекладач, краєзнавець, меценат, мемуарист, авторка праць з питань дошкільного виховання та етики стосунків учителя й учня, засновниця перших дитячих садків у Єлисаветграді.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				депортацій, зокрема придушення Коліївщини в Правобережній Україні й повстання Костюшка, а також, у 1778 р. — депортації кримських християн до російської імперії й 1782—1783 рр. — депортації з Кубані ногайців. Всі ці акції відзначалися жорстокістю та мали ознаки геноциду			
180	вулиця	Сурикова	с. Гірниче, мала	Суриков Василь Іванович (1848 — 1916) — російський художник, автор кількох монументальних полотен з історії росії та портретів. Стосунку до міста не мав.	вулиця Джона Венгера	Яков Венгеровський - ім'я при народженні, відомий у США як Джон Венгер (1887, Єлисаветград – 1976, Нью-Йорк, США) - знаменитий сценограф, живописець і графік. Навчався у Єлисаветградській гімназії. Був художнім керівником провідних бродвейських театрів. Багато працював у Метрополітен-опера, Бостонській опері та інших театрах. У 1919 році йому було замовлено виготовити ескзи декорацій до американської прем'єри балету «Петрушка» І.Стравінського та до багатьох інших постановок, які увійшли в історію американського театрального мистецтва. Венгер отримав світове визнання як живописець та графік (писав тематичні композиції, портрети, пейзажі, натюрморти, мініатюри та акварелі). Впродовж життя художника було влаштовано 25 персональних виставок у США, Канаді та багатьох країнах Європи. Венгер потрапив у компанію з шести найвидатніших американських художників, на честь яких була випущена серія марок з їхніми картинами.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
181	провулок	Сурикова	Н.Олексіївка, малий	Суриков Василь Іванович (1848 — 1916) — російський художник, автор кількох монументальних полотен з історії росії та портретів. Стосунку до міста не мав.	провулок Сергія Шаповалова	Шаповалов Сергій Гаврилович (1943, с. Інгуло-Кам'янка, Новгородківський район, Кіровоградська область – 2021, м. Кропивницький) – заслужений художник України, член Національної спілки художників України.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
Т							
182	вулиця	Тамбовська	Катранівка, середня	Тамбов — місто в росії.	вулиця Празька	Прага — столиця та найбільше місто Чеської Республіки, адміністративний центр Середньочеського краю, а також двох його районів Прага-Захід та Прага-Схід. Прага розташована в західній частині Чехії, в історичній області Богемія. Багато українців емігрували саме до Праги. На знак вдячності чеському народу за підтримку.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
183	вулиця	Тарана	с.Молодіжне, середня	уточнення назви	вулиця Григорія Тарана	Таран Григорій Олександрович (1912 — 1948) — льотчик, командир 3-го авіаційного транспортного полку 10-ї гвардійської авіатранспортної дивізії ЦПФ. Герой Радянського Союзу (1944). Один з піонерів освоєння повітряних трас над високогірним Паміром, першопрокладач авіалінії в Таджикистані (1938). Народився у селі Велика Мамайка (нині — с. Підгайці Кропивницького району) в селянській родині. Працював столяром-верстатником на заводі с/г машинобудування «Червона Зірка».	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
184	провулок	Тарана	с.Молодіжне, малий	уточнення назви	провулок Григорія Тарана	Таран Григорій Олександрович (1912 — 1948) — льотчик, командир 3-го авіаційного транспортного полку 10-ї гвардійської авіатранспортної дивізії ЦПФ. Герой Радянського Союзу (1944). Один з піонерів освоєння повітряних трас над високогірним Паміром, першопрокладач авіалінії в Таджикистані (1938). Народився у селі Велика Мамайка (нині — с. Підгайці	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
						Кропивницького району) в селянській родині. Працював столяром-верстатником на заводі с/г машинобудування «Червона Зірка».	
185	провулок	Тимірязєва	В.Балка, малий	Тимірязєв Климент Аркадійович (1843, Петербург -1920, Москва,) — російський природознавець-дарвініст, біолог, фізіолог, один з основоположників російської і радянської школи фізіологів рослин; член-кореспондент РАН (1917); член-кореспондент Петербурзької АН. Він гаряче вітав більшовицький Жовтневий переворот 1917 року, а у 1920 році був обраний робітниками депутатом московської ради. Нині ім'я Тимірязєва носить російський державний аграрний університет (колишня сільгоспакадемія). У Москві є вулиця Тимірязєва, район «Тимірязєвка», станція Московського метро імені Тимірязєва (відкрито у 1991 році).	провулок Олександри Єфимовської	Олександра Никифорівна Єфимовська - засновниця Єлисаветградської жіночої гімназії, яку містяни називали «Жіноча гімназія Єфимовської». Сам навчальний заклад знаходився в орендованому приміщенні по вулиці Велика Перспективна (колишня школа №8, нині приміщення, де знаходиться Управління стратегічних розслідувань в Кіровоградській області (УСР).	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
186	провулок	Титова	Лівобережна Лелеківка, малий	Титов Герман Степанович (1935, Верхне Жиліно, Алтайський край — 2000, Москва) — радянський космонавт. Член КПРС з 1961 року, депутат Верховної Ради СРСР (1962—1970). Балотувався в першому (1993) і другому (1995) скликаннях в Державну Думу РФ від КПРФ.	вулиця Юрія Горліса-Горського	Юрій Горліс-Горський (спр. ім'я — Юрій Городянин-Лісовський) (1898—1946) військовий і громадський діяч, старшина Армії УНР, розвідник, письменник; учасник боротьби за незалежність України на теренах нашого краю упродовж 1920-1921 років. Автор відомого історико-документального роману «Холодний Яр» про опір українських повстанців більшовицьким окупантам. Ця книга мала вагомий вплив на формування українського патріотичного світогляду з 30-х років і до нашого часу. На сторінках «Холодного Яру» висвітлюються епізоди опору більшовикам мешканцями нашого міста в 1920-1921 роках.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
187	провулок	Толбухіна	О.Балка, малий	Толбухін Федір Іванович (1894, Ярославська губернія —1949, Москва) — радянський воєначальник, Маршал Радянського Союзу (з 1944 р.), Герой Радянського Союзу (1965, посмертно), Герой Народної Республіки Болгарія, Народний Герой Югославії, кавалер ордену «Перемога». Після війни маршал Толбухін — головнокомандувач Південною групою військ на території Румунії та Болгарії, створеної для ймовірних військових дій на Балканах (розформована в лютому 1947). З січня 1947 року — командувач військами Закавказького військового округу. Депутат Верховної Ради СРСР II скликання (1946–1949). Помер в Москві. Був кремований, урна з прахом похована в кремлівській стіні на червоній площі	провулок Терентія Уманського	Уманський Терентій Хомич (1906, Верблюжка — 1992, Київ) — радянський воєначальник, командир 240-ї стрілецької дивізії, Герой Радянського Союзу (1943). Начальник Київського суворовського училища у 1956–1958 роках, генерал-майор.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
188	вулиця	Толстого	Некрасівка, середня	Толстой Лев Миколайович (1828-1910) — російський письменник і мислитель. Служив у російській армії. Стосунку до міста не мав.	вулиця Канатівська	аеродром Канатове в Кіровоградській області	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
189	вулиця	Тульська	Кушівка, велика	Тула - місто в росії.	вулиця Бучанська	м. Буча Київської області – місто-герой України	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
190	вулиця	Тургенєва	Н.Балашівка, велика	Тургенєв Іван Сергійович (1818, Орел — 1883, Буживаль, поблизу Парижа, Франція) — російський письменник. Стосунку до міста не мав.	вулиця Івана Багряного	Іван Багряний (Лозов'яга(Лозов'ягін) Іван Павлович); 1906 — 1963) — український поет, прозаїк, драматург, публіцист, журналіст та політичний діяч. Голова Української національної ради. Лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка (1992, посмертно), номінант на Нобелівську премію з літератури (1962).	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
191	вулиця	Туркенича	сел. Нове, велика	Туркенич Іван Васильович (1920, Воронежська губернія — 1944, Польща) — один із керівників підпільної антинацистської організації «Молода гвардія», Герой Радянського Союзу(1990).	вулиця Тетяни Яблонської	Яблонська Тетяна Нилівна (1917,Смоленськ - 2005, Київ) — українська художниця-живописець, професор (1967 рік), академік Академії мистецтв СРСР (1975), Народний художник СРСР (1982), дійсний член (академік) Академії мистецтв України (1997—2005), лауреатка Державних премій СРСР (1949, 1951, 1979) та Національної премії України імені Тараса Шевченка (1998), Герой України (2001).	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
У							
192	вулиця	Ударна	Н.Балашівка, середня	Ударник - передовий працівник (радянська термінологія).	вулиця Леоніда Тендюка	Тендюк Леонід Михайлович (3 березня 1931, с.Володимирівка — 12 липня 2012, Київ) — український поет, прозаїк, мариніст, фантаст. 1992 — премія імені Лесі Українки за Вибрані твори у двох томах і збірку «Смерть в океані». 2008 — премія імені В. Сосюри за поетичні твори. Похований в селі Володимирівка Кропивницького району Кіровоградської області.	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477
193	провулок	Уляни Громової	Катранівка, малий	Громова Уляна Матвіївна (нар. 3 січня 1924, Сорокине Луганська обл. — 16 січня 1943, там само) — радянська підпільниця, член штабу підпільної молодіжної організації «Молода гвардія». Герой Радянського Союзу (1943).	провулок Христини Сушко	Сушко Христина Євгенівна (1894, Київ — 1967, Женева, Швейцарія) — українська військова медикіння, поручниця , офіцерка в армії Української Народної Республіки.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
194	провулок	Уральський	Лівобережна Лелеківка, середній	Урал - гірська система в рф.	вулиця Отамана Чорного Ворона	На пошану узагальненого образу українських повстанців, що чинили опір російським більшовицьким окупантам на теренах України та на нашого краю під час боротьби за незалежність упродовж 1919-1926 років. Образ «Чорного ворона» став частиною української національної пам'яті завдяки бестселеру Василя Шкляра «Чорний Ворон».	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
195	тупик	Уральський	Лівобережна Лелеківка, малий, біля старого кладовища	Урал - гірська система в росії	провулок Отамана Чорного Ворона	На пошану узагальненого образу українських повстанців, що чинили опір російським більшовицьким окупантам на теренах України та на нашого краю під час боротьби за незалежність упродовж 1919-1926 років. Образ «Чорного ворона» став частиною української національної пам'яті завдяки бестселеру Василя Шкляра «Чорний Ворон».	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
196	провулок	Успенського	Масляниківка, середній	Успенський Гліб Іванович (1843, Тула -1902, Петербург) — російський письменник, народник До міста стосунку не мав.	провулок Баштанський	На честь міста Баштанки Миколаївської області, його жителів, які розбили ворожу техніку та зупинили наступ на центр України, на Кіровоградщину, у березні 2022 року. Провулок розташований на перетині з дорогою у напрямку на Баштанку.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
197	вулиця	Ушакова	Н.Олексіївка, велика	Ушаков Федір (1745—1817) — російський флотоводець, адмірал. 2001 року канонізований російською православною церквою. Стосунку до	вулиця Святослава Хороброго	Святослав Ігорович, (близько 938—972) — великий князь київський (945—972 рр.), єдиний син київського князя Ігоря і княгині Ольги. В історіографії та художній літературі відомий за прізвиськом Святослав Хоробрий. Ставши самостійним правителем, проводив	Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				міста не мав.		активну зовнішню політику, значно розширивши територію Руської держави, підкорив волзьких булгар, аланів, радимичів, в'ятичів (964 р.), розгромив Хозарський каганат (965—968 рр.), здійснивши військовий похід на Оку, Волгу і завершивши його на Таманському півострові. У 966 році Святослав, прогнавши з Києва печенігів, створив могутню слов'янську державу на просторах між Дунаєм і Чорним морем. 970 році війська Святослава заволоділи Македонією, стрімко подолали Балкани та просунулися углиб Візантійської імперії. Додому Святослав Хоробрий не повернувся, йому влаштували засідку печеніги.	
Х							
198	вулиця	Хабаровська	Кушівка, велика	Хабаровськ — центр Хабаровського краю російської федерації.	вулиця Вінстона Черчилля	Вінстон Леонард Спенсер-Черчилль (30 листопада 1874 — 24 січня 1965) — британський державний діяч ХХ століття. У 1940—1945 і 1951—1955 роках — прем'єр-міністр Великої Британії. Від 1900 до 1964 року (за винятком 1922—1924 років) — депутат парламенту від п'ятих різних виборчих округів. Серед його численних нагород — Нобелівська премія з літератури. Найменування вулиці на честь легендарного Вінстона Черчилля - це вияв поваги і вдячності британському народу, за допомогу і підтримку у час війни з Росією. Черчилль є прикладом для наслідування для прем'єра Великобританії Бориса Джонсона. Борис Джонсон у березні 2022 року заявив: "Він знає, як Черчилль говорив про себе, що, можливо, він не є левом, але він має привілей рикати. Це український народ є левом, і він (Зеленський) виявляє його волю та почуття непокори".	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
199	провулок	Халтуріна	Пермський, середній	Степан Халтурін (1856-1882) - російський робітник, здійснив терористичний акт в Зимовому палаці. Організатор «Північно-російського робітничого союзу». Увійшов в пантеон комуністичної пропаганди.	вулиця Учительська		Рішення Кропивницької міської ради від 12.05.2022 № 1250
Ц							
200	вулиця	Цілинна	Масляниківка, середня	На честь освоєння цілинних земель у 50-х роках ХХ століття	вулиця Василя Марка	Марко Василь Петрович (6 січня 1936, Руське Поле, Закарпатська область — 12 червня 2015, Кіровоград) — український літературознавець, критик, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. У 2007 році В. Марко удостоєний обласної літературної премії імені Євгенія Маланюка за книгу «Стежками таїни слова», в номінації «Літературознавство та публіцистика».	Рішення Кропивницької міської ради від 28.09.2023 № 1693
201	вулиця	Цюлковського	Н.Миколаївка, велика	Цюлковський Костянтин Едуардович (1857 —1935) — радянський вчений-теоретик польського походження, є одним із засновників ракетобудування та сучасної космонавтики, педагог, письменник. За особливі заслуги в області винаходів, що мають величезне значення для оборони Союзу РСР, Цюлковський в 1932 році був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора. Стосунку до міста не мав.	вулиця Михайла Янгеля	Янгель Михайло Кузьмович (1911 – 1971) — радянський ракетно-механік українського походження, конструктор у галузі ракетно-космічної техніки. З 1954 року — начальник і головний конструктор конструкторського бюро ОКБ-586 (з 1966 р. — СКБ «Південне», Дніпропетровськ (тепер – Дніпро).	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
Ч							
202	вулиця	Чайковського	В.Балка, велика	Чайковський Петро Ілліч (1840, Воткінськ, Вятська губернія, російська імперія — 1893, Санкт-Петербург, російська імперія) — російський композитор, диригент і педагог.	вулиця Алли Горської	Горська Алла Олександрівна (1929, Ялта, - 1970, Васильків, Київська область) — українська художниця та дисидентка, громадська діячка, одна із засновниць та найяскравіших творчих особистостей покоління руху шістдесятництва, одна з перших представниць андерграунду, діячка правозахисного руху 1960-х в Україні. Працювала в монументальних творах, мозаїці, графіці та живопису. Вбита 28 листопада 1970 року.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
203	провулок	Чайковського	В.Балка, великий	Чайковський Петро Ілліч (1840, Воткінськ, Вятська губернія, російська імперія — 1893, Санкт-Петербург, російська імперія) — російський композитор, диригент і педагог	вулиця Амвросія Ждахи	Ждаха Амвросій Андрійович (1855, Очаків — 1927, Одеса) — український ілюстратор і художник. Першим з українських графіків розпочав працю над комплексним оформленням «Кобзаря» Тараса Шевченка	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
204	вулиця	Червоногірська	Правобережна Лелеківка, середня	(рос. «красний») – прикметник, що використовується у топоніміці, сам по собі не є комуністичною символікою. В той же час, за комуністичного режиму додавання до назви населених пунктів прикметника «червоний» (або російською мовою «красний») у багатьох випадках було символом встановлення радянської влади. У такому випадку назви відповідно до пп. «е» п. 4 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» підлягають перейменуванню.	вулиця Конотопська	На честь Конотопської битви чи Битви під Конотопом (27 червня — 29 червня / 7 липня — 9 липня 1659 року) — битва між військами гетьмана Івана Виговського та Кримського ханату з одного боку і московським військом з іншого біля міста Конотопа сучасної Сумської області. Один із ключових епізодів московсько-української війни (1658—1659) років. «Цвіт московської кінноти, що відбув шасливі походи 1654 і 1655 років, загинув за один день, і вже ніколи після того цар московський не був у змозі вивести в поле такого блискучого війська, — із сумом констатував російський історик Сергій Соловйов. — У жалібній одежі вийшов цар Олексій Михайлович до народу й жах охопив москву... Після здобуття стількох міст, після взяття литовської столиці москва затремтіла за свою власну безпеку; у серпні з наказу царя люди всіх станів поспішали на земляні роботи для укріплення москви. Сам цар з боярами раз-у-раз приходив дивитися на ці роботи. Мешканці околиць зі своїми родинами й майном наповнили москву, пішла чутка, що цар виїздить за Волгу, за Ярославль».	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
205	провулок	Червоний	В.Балка, середній	рос. «красний» – прикметник, що використовується у топоніміці, сам по собі не є комуністичною символікою. В той же час, за комуністичного режиму додавання до назви населених пунктів прикметника «червоний» (або російською мовою «красний») у багатьох випадках було символом встановлення радянської влади. У такому випадку назви відповідно до пп. «е» п. 4 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» підлягають перейменуванню.	провулок Червоної калини	Червона калина – один із головних символів незалежної України.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 № 1556
206	вулиця	Чернишевського	Кушівка, велика	Чернишевський Микола Гаврилівич (1828, Саратов – 1889, Саратов) - російський літературний критик, революціонер-демократ, теоретик утопічного соціалізму, філософ-матеріаліст, публіцист та письменник. Його твори вплинули на творчість і	вулиця Макеєвська	На честь родини Макеєвих. Петро Макеєв прибув до міста ще в 1755 році. Був купцем. Побудувавши цілий ряд лавок (магазинів) фактично заснував вулицю Купецьку, яка пізніше отримала назву Преображенська. Микола Микитович Макеєв був міським головою (1857-1860). Іван Макеєв також був міським головою і єдиний з міських голів носив почесне звання “Особистий почесний громадянин”. Також він працював директором дитячого притулку.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				погляди Володимира Леніна, Емми Гольдман та деяких інших революціонерів та соціалістів			
207	провулок	Чернишевського	Кушівка, малий	Чернишевський Микола Гаврилович (1828, Саратов – 1889, Саратов) - російський літературний критик, революціонер-демократ, теоретик утопічного соціалізму, філософ-матеріаліст, публіцист та письменник. Його твори вплинули на творчість і погляди Володимира Леніна, Емми Гольдман та деяких інших революціонерів та соціалістів	провулок Макєєвський	На честь родини Макєєвих. Петро Макєєв прибув до міста ще в 1755 році. Був купцем. Побудувавши цілий ряд лавок (магазинів) фактично заснував вулицю Купецьку, яка пізніше отримала назву Преображенська. Микола Микитович Макєєв був міським головою (1857-1860). Іван Макєєв також був міським головою і єдиний з міських голів носив почесне звання “Особистий почесний громадянин”. Також він працював директором дитячого притулку.	Рішення Кропивницької міської ради від 04.05.2023 №1556
208	вулиця	Чехова	Некрасівка, велика	Чехов Антон Павлович (1860, Таганрог – 1904, Баденвайлер, Німецька імперія), російський письменник українського походження. Лікар за фахом. Почесний академік Імператорської Академії наук з розряду красного письменства.	вулиця Миколи Зєрова	Зєров Микола Костянтинівич (1890, Зіньків, Полтавська губернія — 1937, Сандармох, Карельська АРСР) — український поет, літературознавець, літературний критик, полеміст, лідер «неокласиків», майстер сонетної форми та перекладач античної поезії.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
209	вулиця	Чкалова	Н.Балашівка, середня	Чкалов Валерій Павлович (1904, Горьковська область – 1938, Москва) - радянський льотчик-випробувач, комбриг, Герой Радянського Союзу	вулиця Віктора Похилєнка	Віктор Федорович Похилєнко (1953 – 2020, Кропивницький) — балетмейстер заслуженого ансамблю народного танцю України «Ятрань», заслужений працівник культури України, народний артист України, професор кафедри музичного мистецтва і хореографії ЦДПУ імені Володимира Винниченка, член Національної хореографічної спілки України. У 2006 році отримав орден «За заслуги» III ступеню. 2013 року нагороджений обласною премією у галузі культури «Духовний скарб Кіровоградщини»	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
210	вулиця	Чугуєвська	Масляниківка, середня	росізм	вулиця Чугуєвська	Чугуїв – місто в Харківській області розташоване над річкою Сіверський Донець	Рішення Кропивницької міської ради від 27.07.2023 № 1659
Ш							
211	провулок	Шишкіна	Кушівка, малий	Іван Іванович Шишкін (1832, Єлабуга, Вятська губернія.— 1898, Санкт-Петербург.) — російський художник-пейзажист, живописець, рисувальник і гравер-аквафортист. Академік (1865), професор (1873), керівник пейзажної майстерні (1894–1895) Імператорської Академії мистецтв. Один із засновників Товариства пересувних художніх виставок.	провулок Михайла Бойчука	Бойчук Михайло Львович (1882, Романівка, Теревовлянський повіт, Королівство Галичини та Володимирії, Австро-Угорщина -1937, Київ) - український художник, маляр-монументаліст, засновник самобутньої школи українського мистецтва «бойчукізм», лідер групи «бойчукістів». Член Наукового товариства імені Шевченка (1912), Українського наукового товариства (1917). Один із засновників монументального мистецтва України ХХ століття. Представник Розстріляного відродження.	Рішення Кропивницької міської ради від 27.02.2024 № 1837
212	вулиця	Шканди	с. Молодіжне, середня	Шканд Ян Григорович (1889 - 1960) більшовик, учасник революційної боротьби за встановлення радянської влади в Україні. Член РСДРП з 1906 р. Був членом президії Єлисаветградського ревкому (1917-1918), головою НК м. Давлеканово Уфимської губернії (1918-1920). Працював завідуючим відділом Бебелейського політ виконкому	вулиця Івана Огієнка	Митрополит Іларіон (світське ім'я Іван Іванович Огієнко; 2 (14) січня 1882, Брусилів, Житомирська область - 29 березня 1972, Вінніпег, Манітоба, Канада) — український науковець, єпископ ППЦ (від 1940), митрополит УАПЦ (від 1944), предстоятель УГПЦК (від 1951), політичний, громадський і церковний діяч, мовознавець, лексикограф, історик церкви, педагог. Член Київського товариства старожитностей і мистецтв, дійсний член Наукового товариства імені Тараса Шевченка (від 1922). Перший ректор Кам'янець-Подільського державного українського університету (нині — Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				Уфимської губернії (1920-1921), головою Єлисаветградської ради народних суддів (1921), завідуючим Єлисаветградським повітовим фінвідділом (1921-1925), завідуючим Чернігівським окружним фінвідділом (1925-1928), головою планової комісії Лубнянського окрвиконкому (1928-1930).		Отієнка). Ініціатор створення й голова Українського наукового богословського православного товариства в Канаді (1954), ректор заснованого у Вінніпезі Українського народного університету (1948), декан і лектор богословського факультету колегії Св. Андрія Манітобського університету.	
Щ							
213	провулок	Щербаковський	Биковський, малий	Щербаков Олександр Сергійович (1901, Руза, московська губернія, російська імперія — 1945, Москва) — радянський партійний і державний діяч, секретар ЦК ВКП(б). У 1942–1943 роках заступник наркома оборони СРСР, голова Ради військово-політичної пропаганди, начальник Радінформбюро. З червня 1942 року — начальник Головного політичного управління РСЧА, генерал-полковник (1943). Член ЦК КП(б)У в червні 1938 — травні 1940 р. Член Політбюро ЦК КП(б)У в червні — грудні 1938 р. Член ЦК ВКП(б) в березні 1939 — травні 1945 р. Член Оргбюро ЦК ВКП(б) в березні 1939 — травні 1945 р. Кандидат у члени Політбюро ЦК ВКП(б) в лютому 1941 — травні 1945 р. Депутат, член Президії В Р УРСР 1-го скликання. Депутат Верховної Ради СРСР 1-го скликання. Член ЦК ВКП(б), кандидат у члени Політбюро ЦК.	провулок Громадівців	Наприкінці 1870 — 1880-х рр. у Єлисаветі діяв дуже активний гурток «українофілів» — місцева Громада, організована за принципом Старої Громади (Київ). На її чолі стояв лікар Опанас Михалевич, що мешкав і практикував у Єлисаветі в 1878—1885 рр. та з 1892 р. до самої смерті. Її учасниками в різний час були Іван Тобілевич (Карпенко-Карий), майбутній фольклорист і музикознавець, один із засновників Української Центральної Ради Олександр Волошин, земські статистики Олександр Русов і Феофан Василевський, Софія Русова, заступник прокурора Єлисаветградського окружного суду Дмитро Маркович, студенти Іван Стиранкевич і Микола Левитський, учні реального училища Євген Чикаленко, Олександр Тарковський (згодом — провідник місцевих народовольців), Андрій Грабенко, Михайло Васильєв тощо. Почасти до громади належали Марко Кропивницький та Микола Тобілевич (Садовський). Унікальною рисою Громади Єлисавета була ґрунтовна програма перекладів художньої та освітньої літератури, значно докладніша та послідовніша, ніж у інших регіональних Громадах того часу.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
Ю							
214	провулок	Юрія Смирнова	В.Балка, малий	Смирнов Юрій Васильович (1925, Іваново Вознесенська губернія—1944, Вітебська область) — учасник Другої світової війни, червоноармієць, стрілок, Герой Радянського Союзу (1944). До міста стосунку не мав.	провулок Родини Смирнових	Зінаїда, Кузьма та Антоніна Смирнови під час німецької окупації в місті врятували від розстрілу євреїв Анну Краснобродську з донькою Аллою. За це вони отримали звання Праведників народів світу.	Рішення Кропивницької міської ради від 15.11.2022 № 1359
Я							
215	вулиця	Якуба Коласа	Масляниківка, середня	Якуб Колас (ім'я за паспортом — Кость Міцкевич; 1882 —1956) — білоруський поет, мовознавець, філолог. Народний поет Білорусі (1926), академік АН Білорусі (з 1928), член Союзу письменників СРСР (1934), заслужений діяч науки (1944), депутат Верховної Ради БРСР (1938—1956) і депутат Верховної Ради СРСР 2—4-го скликань(1946—1956), голова Білоруського республіканського	вулиця Ольги Гліви	Гліва Ольга Сергіївна (1994, Кропивницький - 2021, Запоріжжя) — українська лікарка-анестезіологиня, кавалер ордена «За заслуги» III ступеня (2021). Ольга Гліва народилася та проживала в м. Кропивницькому в мікрорайоні Арнаутове. Навчалася у школі №33 та КЗ «Ліцей «Науковий». З відзнакою закінчила Запорізький державний медичний університет, закінчила у 2020 році інтернатуру, та за направленням пішла працювати в інфекційну лікарню. Працювала в реанімації з хворими на коронавірус. 3 лютого 2021 року 26-річна Ольга Гліва загинула під час пожежі у Запорізькій інфекційній лікарні. Вона могла врятуватися, але до	Рішення Кропивницької міської ради від 09.02.2023 № 1477

№ з/п	Тип вулиці	Стара назва вулиці	Мікрорайон міста, характеристика вулиці	Підстава для перейменування	Нова назва	Обґрунтування нової назви	Прийняте рішення про перейменування
				комітету захисту миру. Нагороди з боку комуністичного режиму: Сталінська премія (1946, 1949), п'ять орденів Ульянова-Леніна, орден Червоного Прапора, Трудового Червоного Прапора, а також медалі із більшовицькою символікою.		останнього рятувала хворих, що перебували на апаратах ШВЛ і не могли вибратися самі.	